

370L0509

23.11.70

Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ἄριθ. Ν 254/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1970

περί υἱοθετήσεως ἑνός κοινοῦ ασφαλιστηρίου συμβολαίου ἀσφαλίσεως πιστώσεων γιά τίς μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές δημόσιοι φορεῖς

(70/509/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί ἰδίως τό ἄρθρο 113,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

ἔκτιμώντας:

ὅτι οἱ ἐξαγωγικές πιστώσεις διαδραματίζουν πρωταρχικό ρόλο στίς διεθνείς συναλλαγές καί ἀποτελοῦν ἕνα σημαντικό ὄργανο τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς·

ὅτι τά διάφορα συστήματα ἀσφαλίσεως ἐξαγωγικῶν πιστώσεων πού ἰσχύουν στά Κράτη μέλη δύνανται νά ἐπιφέρουν στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ ἐπιχειρήσεων τῆς Κοινότητος στίς ἀγορές τρίτων χωρῶν·

ὅτι ἡ ἐναρμόνιση τῶν διαφόρων συστημάτων ἀσφαλίσεως ἐξαγωγικῶν πιστώσεων θά μποροῦσε νά διευκολύνει τή συνεργασία μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν μελῶν·

ὅτι, μέ τήν προοπτική αὐτή, θά ἔπρεπε νά υἱοθετηθοῦν ἀπό τά Κράτη μέλη σέ διαφόρους τομεῖς τῆς ἀσφαλίσεως πιστώσεων κοινά ασφαλιστήρια συμβόλαια ἢ λύσεις ἐναρμονισμένες ὡς πρός τά οὐσιώδη στοιχεῖα τους·

ὅτι ἐν τούτοις ἡ ἐγγύηση τῶν μεσοπρόθεσμων καί μακροπρόθεσμων κινδύνων ἀντιπροσωπεύει σέ ὅλα τά Κράτη μέλη ἕνα πολύ ὑψηλό ποσοστό τοῦ συνόλου τῶν ἀσφαλισμένων πράξεων·

ὅτι ἐξ ἄλλου ἕνας μεγάλος ἀριθμός τῶν μεσοπρόθεσμων καί μακροπρόθεσμων πράξεων αὐτῶν πραγματοποιοῦνται μέ δημοσίους φορεῖς ὡς ἀγοραστές·

ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς φύσεως τῶν πιστώσεων, φαίνεται σκόπιμο νά ἐναρμονισθοῦν χωριστά οἱ πιστώσεις προμηθευτῶν καί οἱ χρηματοδοτικές πιστώσεις·

ὅτι ἡ υἱοθέτηση ἑνός κοινοῦ ασφαλιστηρίου συμβολαίου γιά τίς μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες

πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές δημόσιοι φορεῖς, τίς συνοδευόμενες ἀπό πίστωση προμηθευτοῦ, θά ἀποτελοῦσε σημαντικό στοιχεῖο γιά τήν ἐναρμόνιση τῆς τεχνικῆς ἀσφαλίσεως πιστώσεων·

ὅτι εἶναι σημαντική γιά τήν Ἐπιτροπή ἡ συγκέντρωση τῶν γνώμων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν μελῶν σέ κάθε πρόβλημα σχετικό μέ τήν ὁμοίμορφη ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ παραρτήματος Δ, τά Κράτη μέλη λαμβάνουν ὅλα τά ἀναγκαῖα νομοθετικά, κανονιστικά ἢ διοικητικά μέτρα γιά νά τεθεῖ σέ ἰσχύ ἀπό τήν 1η Σεπτεμβρίου 1971, τό «Κοινό μεσοπρόθεσμο καί μακροπρόθεσμο ασφαλιστήριο συμβόλαιο μέ δημοσίους φορεῖς ὡς ἀγοραστές (γενικοί ὄροι)» τό ὁποῖο παρατίθεται στό παραρτήμα Α — ἀποκαλούμενο ἐφ' ἐξῆς κοινό ασφαλιστήριο — καθώς καί τήν τροποποιητική πράξη ἐπεκτάσεως τῆς ἐγγυήσεως (παροχή ἐγγυήσεως περί ἐκτελέσεως τῆς ἀσφαλισμένης συμβάσεως) πού παρατίθεται στά παραρτήματα Β καί Β/1.

2. Τά Κράτη μέλη συμμορφώνονται, ὅσον ἀφορᾷ τήν ἐρμηνεία τοῦ κοινοῦ ασφαλιστηρίου καί τῆς προσθήκης αὐτοῦ, στά προσαρτημένα σχόλια (παραρτήματα Γ καί Γ/1).

Ἄρθρο 2

Τά Κράτη μέλη ὀφείλουν νά μεριμνοῦν ὥστε οἱ ὄργανοι ἀσφαλίσεως πιστώσεων, πού ἐγγυῶνται γιά λογαριασμό ἢ μέ τήν ὑποστήριξη τοῦ Κράτους, νά ἀσφαλίζουν τίς πράξεις πού ἐμπίπτουν στό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοῦ ασφαλιστηρίου σύμφωνα μέ τούς ὄρους πού περιέχονται σ' αὐτό καί τούς εἰδικούς κανόνες πού θεσπίζει τό Συμβούλιο.

ἄρθρο 3

1. Τό πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου καλύπτει τίς πράξεις πού ἀσφαλίζονται ἀπό ἀτομικά ἀσφαλιστήρια συμβόλαια καί οἱ ὁποῖες:

- περιλαμβάνουν εἴτε ἓνα πιστωτικό κίνδυνο διαρκείας ἴσης μέ ἡ μεγαλύτερης ἀπό 12 μηνῶν εἴτε καί τούς δύο κινδύνους πού προαναφέρθηκαν σωρευτικῆς διαρκείας ἴσης μέ ἡ μεγαλύτερης ἀπό 24 μῆνες·
- προορίζονται γιά δημόσιο φορέα ὡς ἀγοραστή ἢ γιά ἰδιωτικό φορέα ὡς ἀγοραστή, τίς ὑποχρεώσεις τοῦ ὁποίου ἐγγυᾶται εἴτε δημόσια ἀρχή εἴτε ὀργανισμός πού ἀνταποκρίνεται στόν ὀρισμό πού δίδεται στό τελευταῖο ἐδάφιο τῆς παρούσης παραγράφου·
- πραγματοποιοῦνται βάσει μιᾶς πιστώσεως προμηθευτοῦ.

Κατά τήν ἔννοια τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου εἶναι δημόσιος φορέας ὁ ἀγοραστής, ὁ ὁποῖος ἐπειδή εἶναι ὑπό τήν μία ἢ τήν ἄλλη μορφή ἡ ἴδια ἡ δημόσια ἐξουσία (Κράτος, ὀργανισμοί περιφερειακῆς ἢ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὅπως τά διαμερίσματα, οἱ νομοί ἢ οἱ δήμοι καί οἱ κοινότητες, δημόσιοι ὀργανισμοί), δέν μπορεῖ νά κηρυχθεῖ δικαστικά ἢ διοικητικά σέ πτώχευση.

2. Οἱ διατάξεις τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου ἐφαρμόζονται ἐπίσης γιά τήν κάλυψη τῶν κινδύνων πού διατρέχει ὁ ἐξαγωγεύς γιά πράξεις πού χρηματοδοτοῦνται μέ χρηματοδοτικές πιστώσεις, στήν περίπτωση πού ἡ χρηματοδοτική πίστωση δέν μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ πρὶν ἀπό τή γένεση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου.

ἄρθρο 4

Συνιστάται παρὰ τῆ Ἐπιτροπῆ μία Συμβουλευτική Ἐπιτροπή Ἀσφαλίσεως Ἐξαγωγικῶν Πιστώσεων πού ἀποκαλεῖται κατωτέρω «ἐπιτροπή», καί ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν Κρατῶν μελῶν καί

προεδρεύεται ἀπό ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπή καταρτίζει τόν κανονισμό τῆς.

ἄρθρο 5

Ἡ ἐπιτροπή συνέρχεται ἐφ' ὅσον τήν συγκαλέσει ὁ πρόεδρος τῆς εἴτε μέ δική του πρωτοβουλία εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους μέλους.

ἄρθρο 6

Ἡ Ἐπιτροπή μπορεῖ νά διαβουλευέται μέ τήν ἐπιτροπή γιά κάθε πρόβλημα σχετικό μέ τήν ὁμοίομορφη ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὀδηγίας.

ἄρθρο 7

Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει, πρὶν ἀπό τή λήξη προθεσμίας 2 ἐτῶν ἀπό τήν θέση σέ ἰσχύ τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου, μετά ἀπό διαβούλευση μέ τήν ἐπιτροπή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 4, ἔκθεση γιά τά διδάγματα ἀπό τήν πείρα πού ἀποκτήθηκε κατά τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 3 καί 13 τοῦ κοινοῦ ἀσφαλιστηρίου. Διατυπώνει ἐνδεχομένως προτάσεις γιά τήν τροποποίηση τῶν διατάξεων αὐτῶν ἐν ὄψει τῆς προσαρμογῆς τους στίς εἰδικές ἀνάγκες πού δέν θά ἦταν δυνατόν νά ἀντιμετωπισθοῦν μέ τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων αὐτῶν. Ἐν τούτοις, ἡ ἔκθεση αὐτή δύναται νά ὑποβληθεῖ σέ ὁποιαδήποτε στιγμή, ἂν αὐτό ζητηθεῖ ἀπό ἓνα Κράτος μέλος, ὁπότε θά ὑποβληθεῖ ἐπείγοντως στό Συμβούλιο.

ἄρθρο 8

Ἡ παρούσα ὀδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἐγινε στό Λουξεμβούργο, στίς 27 Ὀκτωβρίου 1970.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

A. MÖLLER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΚΟΙΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες πράξεις στις οποίες μετέχουν ως αγοραστές δημόσιοι φορείς

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Τό παρόν κείμενο καθορίζει τούς γενικούς όρους υπό τούς οποίους·ή (τό)..... (1) κατωτέρω, αποκαλουμένη «ή εταιρία» θά αποζημιώνει τόν ασφαλισμένο για τίς ζημίες πού ένδεχομένως ύφίσταται βάσει τής συμβάσεως πού περιγράφεται στους ειδικούς όρους, πού κατωτέρω επικαλείται «ή σύμβαση» σέ περίπτωση πραγματοποιήσεως ενός από τούς κινδύνους πού καλύπτονται και απαριθμούνται στους έν λόγω όρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Άρθρο 1

Κίνδυνος κατασκευής

Ό κίνδυνος κατασκευής πραγματοποιείται όταν ή εκτέλεση τών συμβατικών ύποχρεώσεων του ασφαλισμένου ή τής κατασκευής τών προμηθειών πού παραγγέλθηκαν διακόπτεται για μιά περίοδο 6 μηνών, έφόσον τήν άμεση αίτια αυτής τής διακοπής συνιστά ή επέλευση ενός ή περισσότερων από τά γεγονότα πού προβλέπονται στις περιπτώσεις Α, Β, Γ, Δ, Ε, ΣΤ και Η του άρθρου 3, έξαιρουμένων όλων τών έτέρων γεγονότων ή, έν περιπτώσει άπειλής έπελεύσεως ενός ή περισσότερων από τά γεγονότα αυτά, μέ άπόφαση τής εταιρίας.

Όταν, παρά τήν επέλευση ενός από τά γεγονότα πού αναφέρθηκαν άνωτέρω ή κατασκευή συνεχίζεται βάσει άποφάσεως τής εταιρίας και, μεταγενεστέρως, είτε λόγω του ότι τό γεγονός συνεχίζει νά ύφίσταται είτε λόγω τής έπελεύσεως ενός νέου γεγονότος, ή όλική εκτέλεση τών συμβατικών ύποχρεώσεων του ασφαλισμένου καθίσταται άδύνατη ή κρίνεται σάν μή σκόπιμη από τήν εταιρία, ό κίνδυνος κατασκευής πραγματοποιείται κατά τήν ήμερομηνία τής διακοπής ή τής ολοκληρώσεως τής κατασκευής, έφ' όσον έχουν παρέλ-

θει 6 μήνες από τήν επέλευση του άρχικού γενεσιουργού γεγονότος ή τήν άρχική άπόφαση τής εταιρίας πού προβλέπεται στό προηγούμενο έδάφιο.

Άρθρο 2

Πιστωτικός κίνδυνος

Ό πιστωτικός κίνδυνος πραγματοποιείται όταν ό ασφαλισμένος βρίσκεται σέ άδυναμία νά εισπράξει όλόκληρη τήν άπαίτησή του ή μέρος αυτής μέσα σέ 6 μήνες από τή λήξη τής, έφ' όσον ή άμεση αίτια αυτής τής μή εισπράξεως έγκριεται στήν επέλευση ενός ή περισσότερων από τά γεγονότα πού απαριθμήθηκαν στό άρθρο 3 μέ έξαίρεση όλων τών άλλων γεγονότων.

Άρθρο 3

Γενεσιουργά γεγονότα τής ασφαλιστικής ζημίας

Τά γεγονότα αυτά είναι τά ακόλουθα:

- A. Μή δικαιολογημένη καταγγελία τής συμβάσεως από τόν όφειλέτη,
- B. Μή πληρωμή από τόν όφειλέτη,

(1) Βέλγιο,

Γερμανία,

Γαλλία

Ίταλία

Λουξεμβούργο,

Όλλανδία,

Office National du Ducroire

Bundesrepublik Deutschland

Companie Française d'Assurance pour le Commerce Extérieur

Istituto Nazionale Delle Assicurazioni

Office du Ducroire du Luxembourg

Nederlandshe Credietverzekering Maatschappij N.V.

- Γ. Γενικό χρεωστάσιο πού κηρύχθηκε από την Κυβέρνηση της χώρας του οφειλέτου ή μιας τρίτης χώρας μέσω της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί ή πληρωμή,
- Δ. Κάθε άλλη πράξη ή απόφαση της Κυβερνήσεως μιας ξένης χώρας πού αποτελεί εμπόδιο για την εκτέλεση της συμβάσεως,
- Ε. Πολιτικά γεγονότα, οικονομικές δυσχέρειες πού επήλθαν εκτός⁽¹⁾ ή νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα πού ελήφθησαν εκτός.....⁽¹⁾, πού εμποδίζουν ή καθυστερούν την μεταφορά των ποσών πού καταβάλλονται δυνάμει της συμβάσεως,
- ΣΤ. Νομική διάταξη πού θεσπίσθηκε στη χώρα του οφειλέτου και κηρύσσει εξοφλητικές τις καταβολές πού έγιναν από αυτόν ενώ, κατόπιν συναλλαγματικών διακυμάνσεων, οί εν λόγω καταβολές μετατρέπονται στο νόμισμα της συμβάσεως δέν φθάνουν πλέον τή στιγμή της μεταφοράς τό ποσόν της πιστώσεως,
- Ζ. Έπέλευση εκτός⁽¹⁾ ενός από τά ακόλουθα γεγονότα: πόλεμος (έμφύλιος ή έξωτερικός), επανάσταση ή στάση, κυκλώνας, πλημμύρα, σεισμός, ήφαιστειακή έκρηξη ή παλιρροιακό κύμα,
- Η. Πράξη ή απόφαση της Κυβερνήσεως.....⁽¹⁾ πού άπορά ειδικώς τό έξωτερικό έμπόριο, όπως ή απαγόρευση εξαγωγής, έφ' όσον ή πράξη ή ή απόφαση αυτή δικαιολογείται από τή διαχείριση των διεθνών υποθέσεων.

Άρθρο 4

Ένεργοποίηση και πεδίο εφαρμογής της έγγυήσεως

1. Ένεργοποίηση

Η έγγυήση του κινδύνου κατασκευής αποκτά ένεργεια κατά τήν ήμερομηνία έναρξεως της ισχύος της συμβάσεως.

Η έγγυήση του πιστωτικού κινδύνου αποκτά ένεργεια:

- είτε κατά τήν ήμερομηνία κάθε μερικής άποστολής ή παραδόσεως, όταν σύμφωνα μέ τήν σύμβαση αυτή ή άποστολή ή παράδοση παρέχει στον ασφαλισμένο δικαίωμα προς πληρωμή της σε μία ή περισσότερες καθορισμένες δόσεις,
- είτε, στην αντίθετη υπόθεση, κατά τήν ήμερομηνία πού ή περάτωση των συμβατικών υποχρεώσεων του ασφαλισμένου δίνει σ' αυτόν σύμφωνα μέ τή σύμβαση δικαίωμα σε πληρωμή.

Όταν ή σύμβαση συνεπάγεται, κατά τό χρόνο της συνάψεώς της ή εντός των 60 ήμερών πού έπονται, τήν καταβολή μιας προκαταβολής, τό άνοιγμα ένεγγύου πιστώσεως έπικυρωμένης ή μή, ή τήν χορήγηση μιας έγγυήσεως μεταφοράς ή πληρωμής, ή ένεργοποίησης της έγγυήσεως υπόκειται στην έκπληρωση των διατυπώσεων αυτών.

⁽¹⁾ Της χώρας του ασφαλιστού πιστώσεων.

2. Πεδίο εφαρμογής

α) Κίνδυνος κατασκευής

Η έγγυήση του κινδύνου κατασκευής εφαρμόζεται μέσα στα όρια του ποσού της συμβάσεως, στο ύψος των δαπανών στις όποιες υποβλήθηκε ο ασφαλισμένος για τήν εκτέλεση των συμβατικών του υποχρεώσεων ή τήν κατασκευή των προμηθειών, οί όποιες του έχουν παραγγελθεί.

Η έγγυήση αυτή δέν εφαρμόζεται:

- στις δαπάνες πού σχετίζονται μέ προμήθειες για τις όποιες ή έγγυήση του πιστωτικού κινδύνου έχει άποκτήσει ένεργεια κατά τήν έννοια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.
- στα ασφάλιστρα πού πληρώθηκαν από τον ασφαλισμένο στην εταιρία.
- στα ποσά πού καταβλήθηκαν από τον ασφαλισμένο λόγω της λειτουργίας ασφαλιστικής ρήτηρας έγγυουμένης τήν προσηκούσα εκτέλεση της συμβάσεως.

β) Πιστωτικός κίνδυνος

Η έγγυήση του πιστωτικού κινδύνου εφαρμόζεται άποκλειστικά επί του ποσού της πιστώσεως του ασφαλισμένου, σε κεφάλαιο και τόκους, έφ' όσον οί λήξεις των δόσεων τοποθετούνται σε ήμερομηνία μεταγενέστερη από εκείνη της ένεργοποίησής της (και προδβέπονται στους ειδικούς όρους)⁽²⁾.

Έν τούτοις, ή μή είσπραξη από τον ασφαλισμένο των άπαιτητών ληξιπροθέσμων δόσεων πριν από τήν ένεργοποίηση της έγγυήσεως του πιστωτικού κινδύνου παρέχει επίσης δικαίωμα για άποζημίωση σύμφωνα μέ τους κανόνες πού εφαρμόζονται στην έγγυήση πιστωτικού κινδύνου υπό τον όρο:

α) να καλύπτεται ο κίνδυνος κατασκευής,

και:

- β) — ή εταιρία, κάνοντας χρήση των διατάξεων του άρθρου 1, να δίδει όδηγία στον ασφαλισμένο να συνεχίσει τήν εκτέλεση της κατασκευής, ή
- να έχει έπισυμβεί τό γεγονός, πού αναφέρεται στην περίπτωση ΣΤ του άρθρου 3.

Έν πάση περιπτώσει, άποκλείονται από τήν έγγυήση του πιστωτικού κινδύνου τά ποσά πού πρέπει να καταβληθούν στον ασφαλισμένο μέ τή χρησιμοποίηση μιας ένεγγύου πιστώσεως, άνεκλήτου και έπικυρωμένης εις.....⁽¹⁾, καθώς και αυτά πού άντιστοιχούν σε τόκους ύπερημερίας, ποινικές ρήτρες ή άποζημιώσεις πού οφείλονται από τον οφειλέτη.

γ) Συμπληρωματικά έξοδα

Η έγγυήση επέκτείνεται στα συμπληρωματικά έξοδα πού είναι συνέπεια μιας ασφαλιστικής ζημίας ή

⁽²⁾ Έλευθερία να συμπεριληφθεί ή φράση πού εύρίσκεται μεταξύ παρενθέσεων.

άπειλης ασφαλιστικής ζημίας και πού πραγματοποιήθηκαν με την έγκριση της εταιρίας προκειμένου να αποφευχθεί ή να περιορισθεί η ζημία.

Θεωρούνται σάν συμπληρωματικά έξοδα:

— σέ περίπτωση ασφαλιστικής ζημίας ή άπειλης ασφαλιστικής ζημίας κατασκευής έξοδα του είδους των δαπανών χρηματοδότησεως ή αποθηκεύσεως ή των δικαστικών και έξωδίκων έξόδων·

— σέ περίπτωση ασφαλιστικής ζημίας ή άπειλης ασφαλιστικής ζημίας πιστώσεως, τά δικαστικά και έξώδικα έξοδα.

*Αν έν τούτοις τά έξοδα αυτά άναφέρονται επίσης σέ ποσά ή ληξιπρόθεσμες δόσεις μή έγγυημένες από την εταιρία, κατανέμονται αναλόγως στά ποσά ή στίς ληξιπρόθεσμες δόσεις, έγγυημένες ή μή.

Οί συνήθεις δαπάνες εισπράξεως συμπεριλαμβανομένων των δαπανών συντάξεων διαμαρτυρικού δέν μπορούν σέ καμία περίπτωση νά δώσουν λαθή σέ άποζημίωση.

δ) Προμήθειες έξωτερικού

*Η έγγυηση εφαρμόζεται επίσης σέ προμήθειες και παροχές έξωτερικού οί όποιες δηλώθηκαν στην εταιρία και έγκρίθηκαν από αυτή. (*Εν τούτοις ό άσφαλισμένος δέν ύποχρεούται νά ζητήσει την έγκρισή της, άν ή αξία των προμηθειών και παροχών έξωτερικού δέν ύπερβαίνει ούτε 10% του ποσού της συμβάσεως ούτε 1.000.000 λογιστικές μονάδες. Καμία αύξηση της συμφωνημένης αναλογίας προμηθειών και παροχών έξωτερικού δέν μπορεί νά πραγματοποιηθεί χωρίς την άδεια της εταιρίας)(¹).

*Άρθρο 5

*Άπειλή ασφαλιστικής ζημίας

Σέ περίπτωση έπελεύσεως ενός από τά γεγονότα πού προβλέπονται στό άρθρο 3 ή όταν ή εταιρία κρίνει ότι ύπάρχει άπειλή έπελεύσεως ενός από τά γεγονότα αυτά, έχει τό δικαίωμα νά επιβάλει στόν άσφαλισμένο

κάθε μέτρο κατάλληλο νά άποτρέψει την έπέλευση μιās ασφαλιστικής ζημίας ή νά περιορίσει τά άποτελέσματα της και ιδίως:

α) *Όταν καλύπτεται ό κίνδυνος κατασκευής, νά του δώσει την όδηγία νά διακόψει την κατασκευή ή την εκτέλεση όλων ή μέρους των συμβατικών του ύποχρεώσεων.

*Η ζημία πού προκύπτει από ένα τέτοιο μέτρο άποζημιώνεται:

— είτε, κατά παρέκκλιση από τό άρθρο 1, μέ τούς όρους πού έχουν προβλεφθεί για την άποζημίωση της ασφαλιστικής ζημίας επί συμπληρωματικών έξόδων, όταν ή διάρκεια της διακοπής είναι μικρότερη από 6 μήνες, μέ την έπιφύλαξη ότι ή διακοπή αυτή όφείλεται σέ άπόφαση της εταιρίας,

— είτε μέ τούς όρους πού προβλέπονται για την άποζημίωση των ασφαλιστικών ζημιών κατασκευής, όταν ή διάρκεια της διακοπής είναι τουλάχιστον ίση μέ 6 μήνες·

β) *Όταν δέν καλύπτεται ό κίνδυνος κατασκευής, νά τροποποιήσει νά άναστείλει ή νά καταγγείλει την έγγυηση του πιστωτικού κινδύνου πού δέν θά είχε άκόμη ενεργοποιηθεί ύπό την έννοια του δευτέρου έδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 4.

*Άρθρο 6

*Έγγυημένο ποσοστό και μέγιστη άποζημίωση

1. Οί ζημίες άποζημιώνονται μέχρι του έγγυημένου ποσοστού πού καθορίζεται στους είδικούς όρους και μέσα στά μέγιστα όρια πού προβλέπονται στους έν λόγω όρους.

2. *Ο άσφαλισμένος φέρει την άποκλειστική ευθύνη για τό ποσοστό πού δέν είναι έγγυημένο από την εταιρία.

*Άρθρο 7

*Ακυρότητες(²)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ

*Άρθρο 8

Διαχείριση του κινδύνου

*Ο άσφαλισμένος ύποχρεούται νά διαχειρίζεται τον κίνδυνο μέ έπιμέλεια συνετού οίκογενειάρχου και νά

άκολουθει όλες τις όδηγίες της εταιρίας. Δυνάμει της ύποχρεώσεως αυτής:

1. Δέν δικαιούται, χωρίς ρητή άδεια της εταιρίας, νά συναινέσει σέ καμία τροποποίηση των ρητρών και όρων της συμβάσεως και των ασφαλειών πού

(¹) *Έλευθερία νά συμπεριληφθεί ή φράση πού εύρίσκεται έντός παρενθέσεως.

(²) *Έλευθερία νά συμπεριληφθεί τό άρθρο αυτό.

συνδέονται με αυτές. (Έν τούτοις, υπό την επιφύλαξη δηλώσεως, ο ασφαλισμένος δεν υποχρεούται να ζητήσει την προηγούμενη συμφωνία της εταιρίας για αυξήσεις ή μειώσεις της αξίας της συμβάσεως οι οποίες σωρευμένες δεν υπερβαίνουν το 10% της αρχικής αξίας και δεν είναι μεγαλύτερες από 20.000 λογιστικές μονάδες. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τις παρατάσεις των προθεσμιών παραδόσεως που έγκριθηκαν από τον όφειλέτη, στο μέτρο που η αρχική προθεσμία δεν αυξήθηκε περισσότερο από 25% και οι παρατάσεις δεν υπερβαίνουν συνολικά τους 3 μήνες. Η εταιρία έχει το δικαίωμα σε κάθε στιγμή να καταργήσει αυτήν την ανοχή).⁽²⁾

2. α) Όφειλει να προσφεύγει στην εταιρία άμέσως μόλις πληροφορηθεί κάθε γεγονός που μπορεί να επιδεινώσει τον κίνδυνο ή να αποτελέσει άπειλη ασφαλιστικής ζημίας όπως:

— δυσχέρειες επ' ευκαιρία της παραλαβής των προμηθειών και των παροχών, της συστάσεως ή της μεταβιβάσεως των μέσων πληρωμής,

— παράλειψη του οφειλέτου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του και ιδίως μη έμπρόθεσμη πληρωμή των ληξιπροθέσμων δόσεων, υποδεικνύοντας, αν τον γνωρίζει, τον λόγο της παραλείψεως αυτής·

β) Έν πάση περιπτώσει, οποιαδήποτε άνωμαλία σχετικά με την είσπραξη πρέπει να δηλώνεται στην εταιρία μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από τη λήξη.

3. Όφειλει, σε περίπτωση άπειλης ασφαλιστικής ζημίας, να ζητήσει άμέσως τη γνώμη της εταιρίας και να συμμορφωθεί με τις αποφάσεις της, χωρίς να μπορεί να επικαλεσθεί ιδίως χρηματοδοτικές δυσχέρειες. Οι άνωτέρω αποφάσεις μπορούν να περιλαμβάνουν την παραίτηση υπέρ της εταιρίας από τη διεξαγωγή όλων των διαπραγματεύσεων και διαδικασιών που έχουν αναληφθεί ή πρόκειται να αναληφθούν. Η εταιρία μπορεί να απαιτήσει προς το σκοπό αυτό μία ανέκκλητη έντολη και ακόμη την παράδοση ή τη μεταβίβαση προς όφελός της, με τύπο που να μπορεί να αντιταχθεί έναντι τρίτων, όλων των εγγράφων και οποιωνδήποτε τίτλων που θεμελιώνουν τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση ή είναι άπλως χρήσιμα για την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών.

Σέ ό,τι αφορά στις έγγραμμες ληξιπρόθεσμες δόσεις, ιδίως το ποσοστό για το οποίο φέρει την ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2, ο ασφαλισμένος πρέπει, αν η εταιρία το κρίνει απαραίτητο, να συμμορφώνεται με τις αποφάσεις της και να υφίσταται όλες τις συνέπειες των εν λόγω αποφάσεων ιδίως όταν είναι σχετικές με τις συμφωνίες παγιοποίησης του χρέους τις οποίες η

εταιρία θα συνήπτε ένδεχομένως ή στις οποίες θα προσχωρούσε ή τις οποίες είναι επιφορτισμένη να εφαρμόσει.

4. Υποχρεούται να κοινοποιεί στην εταιρία, στους εντολοδόχους της και τους εμπειρογνώμονες που όρισθηκαν από αυτή όλες τις πληροφορίες και όλα τα έγγραφα που αυτή κρίνει απαραίτητα για την επαλήθευση του βασίμου των δηλώσεών του ή των δικαιωμάτων του χωρίς αυτό να μπορεί να επισύρει για την εταιρία οποιονδήποτε ευθύνη. Τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί σε ξένη γλώσσα θα μεταφράζονται αιτήσεως της εταιρίας, με τη φροντίδα του ασφαλισμένου.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφος 2 περίπτωση γ, ο ασφαλισμένος υφίσταται όλες τις δαπάνες που συνεπάγεται η εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

Δηλώσεις για την εξέλιξη του κινδύνου⁽²⁾

Άρθρο 10

Ασφάλιστρο

1. Η σύναψη της συμβάσεως ασφαλίσεως καθιστά τον ασφαλισμένο οφειλέτη του ασφαλίστρου, του οποίου το ύψος και οι λεπτομέρειες διακανονισμού καθορίζονται στους ειδικούς όρους.

2. Η εταιρία προβαίνει, αν υπάρχει λόγος, σε μερική επιστροφή του ασφαλίστρου για να ληφθεί υπόψη, σε περίπτωση μη υπάρξεως ασφαλιστικής ζημίας, ή μείωση των ποσών ή των διαρκειών των κινδύνων.

Σε περίπτωση ασφαλιστικής ζημίας κατασκευής, η εταιρία θα πραγματοποιήσει ένα νέο υπολογισμό του ασφαλίστρου, λαμβάνοντας υπόψη την μείωση του ποσού στο οποίο αναφέρεται ο πιστωτικός κίνδυνος.

3. Κάθε επιστροφή ασφαλίστρου, οποιαδήποτε και αν είναι ή αιτία, υπόκειται σε μία παρακράτηση 10% επί του επιστρεπτέου ασφαλίστρου με ένα ελάχιστο όριο 50 λογιστικών μονάδων για κάθε επιστροφή και ένα συνολικό μέγιστο 1.000 λογιστικών μονάδων υπό μορφή κατ' αποκοπήν άμοιβης για τις δαπάνες της εταιρίας.

4. Κάθε τροποποίηση της συμβάσεως δίνει την ευκαιρία για μία αναπροσαρμογή του ασφαλίστρου με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 (οι τροποποιήσεις που γίνονται στο ποσό της συμβάσεως,

(1) Έλευθερία να συμπεριληφθεί το κείμενο που εύρισκται εντός παρενθέσεων.

(2) Έλευθερία να περιληφθεί το άρθρο αυτό.

καί οι οποίες σωρευμένες δέν υπερβαίνουν τίσ 2.000 λογιστικές μονάδες, δέν αποτελούν άντικείμενο άναπροσαρμογής του ασφαλίστρου(1).

5. Κάθε παράλειψη πληρωμής μιάς ληξιπροθέσμου δόσεως του ασφαλίστρου καθώς και κάθε αίτηση άποζημιώσεως δίνουν στην έταιρία τό δικαίωμα νά αφαιρέσει από τον ασφαλισμένο τό ευεργέτημα των προθεσμιών που του έχουν ένδεχομένως παρασχεθεί για την πληρωμή του ασφαλίστρου.

6. Η είσπραξη του ασφαλίστρου δέν μπορεί καθαυτή νά υποχρεώσει την έταιρία νά αναλάβει την ευθύνη μιάς ασφαλιστικής ζημίας· όπωσδήποτε, ή άνάληψη της ευθύνης αυτής υπόκειται στους γενικούς και ειδικούς όρους του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Άρθρο 11

Κυρώσεις για την μή εκπλήρωση των υποχρεώσεων του ασφαλισμένου

1. Η παράλειψη πληρωμής όλου ή μέρους του ασφαλίστρου ή κάθε ποσού που όφείλεται στην έταιρία από τον ασφαλισμένο άναστέλλει αυτόδικαίως τίσ υποχρεώσεις της τελευταίας. Η έταιρία απαλλάσσεται όριστικώς από τίσ υποχρεώσεις της 15 ήμερες μετά από όχληση του ασφαλισμένου, ή όποια παρέμεινε άτελέ-

σφορη (οί κυρώσεις που μνημονεύονται άνωτέρω δέν αποτελούν έμπόδιο για την άναγκαστική έκτέλεση των υποχρεώσεων του ασφαλισμένου)(1).

2. Κάθε ποσό που όφείλεται από τον ασφαλισμένο στην έταιρία βάσει του παρόντος ασφαλιστηρίου συμβολαίου και τό όποιο δέν έχει πληρωθεί μέσα στό μήνα που είναι άπαιτητό παράγει αυτόδικαίως (και χωρίς όχληση)(1), τόκους μέ έπιτόκιο..... (3) άφ' ότου καθίσταται ληξιπρόθεσμο.

Σέ περίπτωση άχρεωσθήτου άποζημιώσεως, οί τόκοι άρχίζουν όπωσδήποτε νά τρέχουν από την ήμέρα της καταβολής της άποζημιώσεως.

3. Κάθε παράλειψη του ασφαλισμένου νά εκπληρώσει τίσ υποχρεώσεις που καθιερώνονται από τά άρθρα 6 και 8, καθώς και κάθε έπιδείνωση του κινδύνου από δική του υπαιτιότητα συνεπάγονται αυτόδικαίως (και χωρίς όχληση)(1) την έκπτωση από τά δικαιώματα που του δίνει τό ασφαλιστήριο συμβόλαιο μέ την υποχρέωση νά έπιστρέψει κάθε άποζημίωση που εισπράχθηκε βάσει του συμβολαίου αυτού. Έν τούτοις ή έταιρία (δύναται νά περιορίσει) (περιορίζει, άν ύπάρχει λόγος)(4) την έκπτωση αυτή λαμβάνοντας ύπόψη κυρίως τον βαθμό της υπαιτιότητας ή της παραλείψεως.

4.(5)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

Άρθρο 12

Γενικές άρχές

1. Κάθε πληρωμή άποζημιώσεως υπόκειται:

α) στην ύποβολή δηλώσεως ασφαλιστικής ζημίας που ισχύει ως αίτηση άποζημιώσεως και συνοδεύεται άφ' ενός από όλες τίσ πληροφορίες και τά έγγραφα που κρίνονται άπαραίτητα από την έταιρία για την άπόδειξη των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου και άφ' έτέρου από ένα λογαριασμό ζημιών·

β) (στην προσκόμιση μιάς έντολής που θά έχει δοθεί από τον ασφαλισμένο στην Τράπεζα που είναι έπιφορισμένη μέ την είσπραξη των άπαιτήσεων που άπορρέουν από τή σύμβαση και έχει γίνει δεκτή από την Τράπεζα, νά καταβληθούν άφ' ευθείας στην έταιρία και μέχρι του ποσού που όφείλεται στην τελευταία βάσει της ύποκαταστάσεως που προβλέπεται στό άρθρο 16, οί άνακτήσεις που περιέχονται σ' αυτόν)(2).

2. Άν οί ζημίες για τίσ όποίες ό ασφαλισμένος ζητεί

άποζημίωση άντιστοιχούν σέ δικαιώματα τά όποια του άμφισθητούνται, ή έταιρία μπορεί νά άπορρίψει τή δήλωση ασφαλιστικής ζημίας μέχρις ότου ή άμφισθήτηση έπιλυθεί από τό άρμόδιο δικαστήριο.

3. Η έταιρία έχει τό δικαίωμα νά όρίσει, έντός 60 ήμερών από την βραδύτερη από τίσ ακόλουθες δύο ήμερομηνίες:

— της έκπνοής της συστατικής περιόδου της ασφαλιστικής ζημίας,

— της καταθέσεως λογαριασμού των ζημιών και των άλλων έγγράφων που άναφέρονται στην παράγραφο 1 άνωτέρω,

ένα πραγματογνώμονα μέ άμοιβή ύπό τούς όρους που προβλέπονται στό άρθρο 19 και, ό όποιος είναι έπιφορισμένος νά έξακριδώσει τό ύψος της ζημίας για την όποια ό ασφαλισμένος ζητεί την άποζημίωση.

(3) Έπιτόκιο που θά καθορισθεί από την έθνική έταιρία άσφαλίσεως πιστώσεων.

(4) Η έπιλογή μεταξύ των δύο φράσεων άφήνεται σέ κάθε έταιρία.

(5) Στην παράγραφο αυτή μπορούν νά περιληφθούν οί διατάξεις οί σχετικές μέ τίσ κυρώσεις που προβλέπονται σέ περίπτωση παραβάσεως από τον ασφαλισμένο των υποχρεώσεων του για δήλωση επί της έξελίξεως του κινδύνου, όταν έχει περιληφθεί άρθρο 9 στό ασφαλιστήριο. Τό περιεχόμενο των διατάξεων αυτών άφήνεται στή διακριτική ευχέρεια κάθε έταιρίας.

(1) Έλευθερία νά συμπεριληφθεί ή περίοδος που εύρίσκεται έντός παρενθέσεων.

(2) Έλευθερία νά συμπεριληφθεί ή περίοδος που εύρίσκεται έντός παρενθέσεων.

4. Δέν μπορούν νά αποτελέσουν αντικείμενο οποιασδήποτε αποζημίωσης οί ζημίες πού προκύπτουν:

- α) Ἀπό τή μή ἐκτέλεση ἀπό τόν ἴδιο τόν ἀσφαλισμένο, ἀπό ὁποιοδήποτε ἀπό τούς ἐντολοδόχους, συναναδόχους ἢ ὑπεργολάβους του, τῶν ρητρῶν καί ὄρων τῆς συμβάσεως ἢ τῶν ὑποχρεώσεων πού τοῦ ἐπιβάλλονται ἀπό τή νομοθεσία ἢ τίς κανονιστικές διατάξεις πού ἐφαρμόζονται κατά τή σύναψη καί κατά τήν ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς συμβάσεως, ἐκτός ἂν αὐτή ἢ μή ἐκτέλεση εἶναι ἡ ἄμεσος συνέπεια εἴτε ἑνός ἀπό τά γενεσιουργά γεγονότα ἀσφαλιστικῆς ζημίας πού ἀπαριθμήθηκαν στό ἄρθρο 3, μέ τήν ἐξαιρέση ὄλων τῶν ἄλλων γεγονότων, εἴτε μιᾶς ἀποφάσεως τῆς ἐταιρίας·
- β) Ἀπό τήν μή λήψη ἀπό τόν ὀφειλέτη, κατά τήν ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως, τῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς καί ἄλλων ἀπαραιτητῶν ἀδειῶν γιά τήν ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως λόγω τῆς νομοθεσίας καί τῶν κανονιστικῶν διατάξεων πού ἐφαρμόζονται τή στιγμή ἐκείνη, μέ τήν ἐξαιρέση ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ λήψη δέν εἶναι δυνατή παρά μόνο μεταγενέστερα·
- γ) Ἀπό τή μή ἐκπλήρωση ἀπό τόν ὀφειλέτη τῶν διατυπώσεων στίς ὁποῖες, σύμφωνα μέ τή νομοθεσία ἢ τίς κανονιστικές διατάξεις πού ἐφαρμόζονται κατά τό χρόνο τῆς ἐνεργοποιήσεως τῆς ἐγγυήσεως, πρέπει νά ὑποβληθεῖ πρῖν ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή·
- δ) Ἀπό τήν ἐφαρμογή μιᾶς συμβατικῆς διατάξεως πού περιορίζει κατά τρόπο μή κανονικό τά δικαιώματα τοῦ ἀσφαλισμένου (ποινική ρήτρα, ρήτρα καταγγελίας, ρήτρα ἀνωτέρας βίας κλπ.).

5. Ὄταν οἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου ἔναντι τοῦ ἀσφαλισμένου ἔχουν τύχει ἐγγυήσεως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀπό ἕνα τρίτο, τότε δέν εἶναι δυνατό νά ὑπάρξει ἀσφαλιστική ζημία παρά μόνο στό μέτρο κατά τό ὁποῖο ὁ ἀσφαλισμένος:

- ἀδυνατεῖ νά ἐπιτύχει τόσο ἀπό τόν ὀφειλέτη, ὅσο καί ἀπό τόν ἐγγυητή του, τήν ἐκτέλεση ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεών τους ἐφ' ὅσον ὁ καθοριστικός λόγος τῆς μή ἐπιτεύξεως αὐτῆς ἔγκειται στήν ἐπέλευση ἑνός ἢ περισσοτέρων ἀπό τά γενεσιουργά γεγονότα, πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 3 ἀνωτέρω, καί
- ἔχει ἐκπληρώσει κανονικά τίς ἀπαραίτητες πράξεις καί διατυπώσεις γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ὑποχρεώσεων πού ἔγιναν ἀποδεκτές ἀπό τούς ἐγγυητές.

6. Δέν λαμβάνεται ὑπόψη γιά τήν ἐφαρμογή τῶν κανόνων ἀποζημίωσης ἢ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἀπώλεια τοῦ εὐεργετήματος τῆς προθεσμίας λόγω ρήτρας ἐπιταχύνσεως τῶν πληρωμῶν, εἴτε γιά ὁποιοδήποτε ἄλλο λόγο. Ἡ ἐταιρία ὁμως ἔχει τό δικαίωμα νά πληρώσει προκαταβολικά τήν ἀποζημίωση. Στήν περίπτωση αὐτή, οἱ μή δεδουλευμένοι τόκοι δέν θά τύχουν ἀποζημίωσης.

Ἄρθρο 13

Διάθεση τῶν πληρωμῶν καί τοῦ προϊόντος τῆς ρευστοποίησης τῶν ἀσφαλειῶν

Ὅλες οἱ πληρωμές πού εἰσπράττονται ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα ἀπό τόν ὀφειλέτη ἢ ἀπό τούς ἐγγυητές του ἢ γιά λογαριασμό τους, καθώς καί ἐκεῖνες πού προέρχονται ἀπό τή ρευστοποίηση ἀσφαλειῶν διατίθενται σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας, ὁποιοσδήποτε καί ἂν εἶναι οἱ σχέσεις μεταξύ τῶν μερῶν, σύμφωνα μέ τούς ἀκόλουθους κανόνες:

1. Οἱ πληρωμές πού εἰσπράττονται διατίθενται κατά προτεραιότητα στό κεφάλαιο, τούς τόκους (ἐξαιροῦνται οἱ τόκοι ὑπερημερίας) καί τά συμπληρωματικά ἔξοδα ὄλων τῶν συμβάσεων, ἐγγυημένων ἢ μή ἐγγυημένων, πού ἔχουν συναφθεῖ μέ τόν ὀφειλέτη:
 - α) τά ποσά πού καταλογίζονται σέ ἐγγυημένες πράξεις ἢ ληξιπρόθεσμες δόσεις τῆς συμβάσεως διατίθενται κατά τή χρονολογική σειρά μέ τήν ὁποία καθίστανται ἀπαιτητές·
 - β) οἱ πληρωμές πού ἔγιναν πρῖν ἀπό τήν ἀπλήρωτη ληξιπρόθεσμη δόση, οἱ ὁποῖες δέν καταλογίσθηκαν ἢ καταλογίσθηκαν σέ μή ἀσφαλισμένες πράξεις ἢ ληξιπρόθεσμες δόσεις, διατίθενται, χωρίς νά μπορούν νά αποτελέσουν ἐμπόδιο ἀκόμη καί νομοθετικές διατάξεις, κατά τή χρονολογική σειρά τῶν ἐγγυημένων καί μή ἐγγυημένων ληξιπρόθεσμων δόσεων καί, σέ περίπτωση συμπτώσεως τῶν προθεσμιῶν λήξεως, ἀνάλογα πρὸς τά ἀντίστοιχα ποσά τους·
 - γ) οἱ πληρωμές πού ἔγιναν μετά τήν ἀπλήρωτη ληξιπρόθεσμη δόση, οἱ ὁποῖες δέν καταλογίσθηκαν ἢ καταλογίσθηκαν σέ μή ἀσφαλισμένες πράξεις ἢ ληξιπρόθεσμες δόσεις κατανέμονται μεταξύ ἐγγυημένων καί μή ἐγγυημένων ληξιπρόθεσμων δόσεων κατ' ἀναλογία τῶν ἐγγυημένων καί μή ἐγγυημένων ληξιπρόθεσμων δόσεων πού ἔληξαν καί δέν πληρώθηκαν καί αὐτῶν πού θά λήξουν καί δέν πληρώθηκαν καί διατίθενται, στό ἑσωτερικό κάθε μιᾶς ἀπό τίς δύο κατηγορίες ληξιπρόθεσμων δόσεων (εἴτε ἐγγυημένες εἴτε μή ἐγγυημένες), κατά τή χρονολογική σειρά μέ τήν ὁποία καθίστανται ἀπαιτητές·
 - δ) ληξιπρόθεσμες δόσεις θεωροῦνται μόνο αὐτές πού καλύπτουν τό κεφάλαιο καί τούς τόκους μέ ἐξαιρέση τούς τόκους ὑπερημερίας.
2. Ἀπό τή στιγμή πού ἔχουν πληρωθεῖ ἐξ ὀλοκλήρου τά κεφάλαια, οἱ τόκοι (μέ ἐξαιρέση τούς τόκους ὑπερημερίας) καί τά συμπληρωματικά ἔξοδα γιά τίς ἐγγυημένες ἢ μή ἐγγυημένες πράξεις καί ληξιπρόθεσμες δόσεις, τά ποσά πού εἰσπράττονται διατίθενται γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων ὑπερημερίας σύμφωνα μέ τήν ἀναλογία μεταξύ τῶν γινομένων τῶν ποσῶν τῶν καθυστερημένων ληξιπρόθεσμων δόσεων ἐπί τή διάρκεια τῆς καθυστερήσεως πού ἐπῆλθε στήν πληρωμή τους.

Άρθρο 14

Λογαριασμός ζημιών

1. Ασφαλιστική ζημία κατασκευής

Ο λογαριασμός ζημιών που πρέπει να προσκομισθεί από τον ασφαλισμένο σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 περίπτωση α) καταρτίζεται σε . . . (1) ως ακολούθως:

α) στή χρέωση: τό ποσό των δαπανών που προβλέπονται στην παράγραφο 2 περίπτωση α του άρθρου 4 ανωτέρω καθώς και αυτών που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 περίπτωση γ του ίδιου άρθρου, στις οποίες υπεβλήθη κατά τη διάρκεια της συστατικής περιόδου της ασφαλιστικής ζημίας·

β) στην πίστωση: τό ποσό των εισπράξεων που περιλαμβάνουν:

- κάθε ποσό που εισπράχθηκε από τον ασφαλισμένο μέχρι την ημέρα της καταβολής της αποζημίωσης, είτε σάν προκαταβολή, είτε λόγω της ρευστοποιήσεως των ασφαλειών καθώς και τά ποσά που εισέπραξε ή αυτά που θά είχε δικαίωμα να εισπράξει με συμψηφισμό μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται ανωτέρω και κάθε άλλο πλεονέκτημα τό όποιο απέκόμισε ό ασφαλισμένος λόγω της ασφαλιστικής ζημίας,
- τό προϊόν της μεταπωλήσεως ή της αξίας επαναχρήσεως:
 - των παραδόσεων οί όποιες είναι έτοιμες για αποστολή ή στό στάδιο της εκτελέσεως,
 - των αποθεμάτων υλικών.
- την εισπραξη αποζημιώσεων κάθε είδους.

2. Ασφαλιστική ζημία πιστώσεως

Ο λογαριασμός ζημιών που πρέπει να προσκομισθεί από τον ασφαλισμένο σύμφωνα με τό άρθρο 12 παράγραφος 1 περίπτωση α) καταρτίζεται στό νόμισμα της συμβάσεως, ως ακολούθως:

α) στή χρέωση: τό ποσό κάθε ληξιπρόθεσμης δόσεως που δέν καλύπτεται από την έγγυημένη πίστωση·

β) στην πίστωση:

- κάθε ποσό που εισπράχθηκε από τον ασφαλισμένο μέχρι την ημερομηνία της καταβολής της αποζημίωσης, είτε σάν προκαταβολή έναντι της έν λόγω ληξιπρόθεσμης δόσεως, είτε λόγω της ρευστοποιήσεως ασφαλειών, καθώς και τά ποσά που εισέπραξε ή αυτά τά όποια θά είχε δικαίωμα να εισπράξει με συμψηφισμό μέχρι την ημερομηνία που μνημονεύθηκε ανωτέρω και κάθε άλλο πλεονέκτημα τό όποιο απέκόμισε ό ασφαλισμένος λόγω της ασφαλιστικής ζημίας,
- τό ποσό των προμηθειών και άλλων δαπανών, τίς όποιες ό ασφαλισμένος δέν χρειάστηκε να διακανονίσει λόγω της ασφαλιστικής ζημίας.

(1) Έθνικό νόμισμα του ασφαλιστού πιστώσεων.

3. Ασφαλιστική ζημία επί συμπληρωματικών έξοδων.

Τά συμπληρωματικά έξοδα που προσδιορίστηκαν στην παράγραφο 2 περίπτωση γ) του άρθρου 4 αποζημιώνονται βάσει εξαμηνιαίων διακανονισμών.

Άρθρο 15

Υπολογισμός και πληρωμή της αποζημίωσης

(Η αποζημίωση) (οί αποζημιώσεις και οί επιστροφές των συμπληρωματικών έξοδων) (2) υπολογίζεται, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 1, εφαρμόζοντας τό έγγυημένο ποσοστό στό ποσό, όπως έγκρίθηκε από την εταιρία, του χρεωστικού υπολοίπου του λογαριασμού ζημιών που έχει συνταχθεί με τον τρόπο που ορίζεται στό άρθρο 14. Ένδεχομένως μειώνεται, σε περίπτωση ασφαλιστικής ζημίας κατασκευής, κατά τό ποσό των αποζημιώσεων που καταβλήθησαν βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 2 περίπτωση β).

Η αποζημίωση καταβάλλεται εντός 90 ημερών μετά την βραδύτερη από τίς ακόλουθες ημερομηνίες:

- της έκνοης της συστατικής περιόδου της ασφαλιστικής ζημίας,
- της παραδόσεως του λογαριασμού ζημιών και των άλλων έγγραφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 12,
- της παραδόσεως της εκθέσεως του πραγματογνώμονος, όταν ή εταιρία έκανε χρήση των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 12.

Όταν ή εταιρία έκανε χρήση των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 12 και ή αποζημίωση δέν καταβλήθη από την εταιρία εντός 120 ημερών μετά την βραδύτερη από τίς ακόλουθες δύο ημερομηνίες:

- της έκνοης της συστατικής περιόδου της ασφαλιστικής ζημίας,
- της παραδόσεως του λογαριασμού ζημιών και των άλλων έγγραφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 12,

μία αποζημίωση που υπολογίζεται, με την επιφύλαξη μεταγενέστερης αναπροσαρμογής, με εφαρμογή του έγγυημένου ποσοστού στό 3/4 του ποσού της ζημίας όπως αυτό προκύπτει από τίς εκτιμήσεις της εταιρίας, καταβάλλεται με τή λήξη της ανωτέρω προθεσμίας των 120 ημερών.

Όταν τό ύψος της αποζημίωσης αυτής αποδεικνύεται μεγαλύτερο από την αποζημίωση που καθορίστηκε από την εταιρία μετά από πραγματογνωμοσύνη, τό υπερβάλλον πρέπει να αποδοθεί στην εταιρία σε πρώτη ζήτηση αυτής.

(Αν, αφού έχει πληρωθεί μία αποζημίωση, αποδεικνύεται ότι ή πίστωση του ώφελουμένου από την έγγυηση δέν ύφίσταται ή δέν ύφίσταται έξ όλοκλήρου,

(2) Η έπιλογή μεταξύ των δύο φράσεων αφήνεται σε κάθε εταιρία.

ἡ ἀποζημίωση πού εισπράχθηκε πρέπει ἀμέσως νά ἀποδοθεῖ στήν ἑταιρία(1).

ἄρθρο 16

Ἐποκατάσταση ἢ ἐκκώρση(2)

ἄρθρο 17

Ἀνακτήσεις

Ὡς ἀνακτήσεις νοοῦνται ὅλα τά ποσά πού εισπράχθηκαν μετά ἀπό πληρωμή μιᾶς ἀποζημιώσεως (συμπεριλαμβανομένων τῶν ποσῶν πού εἰσπράχθησαν μέ συμψηφισμό) καί διατέθηκαν γιά τή σύμβαση ἢ γιά τίς ἐγγυημένες ληξιπρόθεσμες δόσεις σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού ὀρίσθηκαν στό ἄρθρο 13, μετά ἀπό ἀφαίρεση τῶν ποσῶν πού δαπανήθηκαν γιά τήν ἐξοχία τους.

Οἱ ἀνακτήσεις αὐτές κατανέμονται μεταξύ τῆς ἑταιρίας καί τοῦ ἀσφαλισμένου, τό δέ μερίδιο τῆς ἑταιρίας καθορίζεται βάσει τοῦ ἐγγυημένου ποσοστοῦ πού ὀρίσθηκε στούς εἰδικούς ὅρους.

Ὁ κανόνας αὐτός ἐφαρμόζεται ἐπίσης στά ποσά πού διατίθενται γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων ὑπερμερίας, μέ ἐξαίρεση ἐν τούτοις τοῦ τμήματός τους πού ἀναφέρεται στήν προγενέστερη τῆς ἡμερομηνίας πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως περίοδο, τό ὁποῖο παραμένει ἐξ ὀλοκλήρου στόν ἀσφαλισμένο, ἐφ' ὅσον τό κεφάλαιο, οἱ τόκοι (ἐξαιρουμένων τῶν τόκων ὑπερμερίας) καί τά συμπληρωματικά ἔξοδα ἔχουν ἀνακτηθεῖ.

Ἐν τούτοις, σέ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς, ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου στόν ἀσφαλισμένο τό ὑπερβάλλον τῶν ἀνακτήσεων ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν ζημιῶν πού ἔδωσαν ἀφορμή γιά ἀποζημίωση, αὐξανόμενο κατά τόκο πού ὑπολογίζεται μέ ἐπιτόκιο 5% τό χρόνο καί πού ἀρχίζει νά τρέχει ἀπό τήν πληρωμή τῆς ἀποζημιώσεως.

Ὁ ἀσφαλισμένος πρέπει νά ἀποδώσει ἀμέσως στήν ἑταιρία τό ποσό πού ὀφείλεται σ' αὐτή ἀπό τά ποσά τά ὁποῖα εἰσέπραξε ἀπ' εὐθείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρο 18

Τιμές μετατροπῆς τῶν ποσῶν σέ ξένο νόμισμα

Ἐφαρμόζονται οἱ κατωτέρω τιμές μετατροπῆς:

1. (Ἀποζημίωση) (Ἀποζημιώσεις καί ἐπιστροφές τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων)(3).

α) Ποσά μνημονεύμενα στίς παραγράφους 1 καί 3 τοῦ ἄρθρου 14· ἡ μετατροπή πραγματοποιεῖται σέ.....(4) βάσει τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τους.

β) τά ποσά πού ἐμφανίζονται ὡς πίστωση στό λογαριασμό ζημιῶν τῆς παραγράφου 2 περίπτωση β τοῦ ἄρθρου 14 μετατρέπονται στό νόμισμα τῆς συμβάσεως βάσει τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τους.

Τό χρεωστικό ὑπόλοιπο αὐτοῦ τοῦ λογαριασμοῦ ζημιῶν μετατρέπεται σέ . . . (4) βάσει τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας (κατά τήν ἐκπνοή τῆς προθεσμίας, ἢ ὁποῖα μνημονεύεται στό ἄρθρο 2) (κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως)(3).

Ἡ ἐφαρμοζομένη ἰσοτιμία δέν δύναται ἐν τούτοις νά ὑπερβαίνει (τήν ἐπίσημη ἰσοτιμία κατά τήν ἡμερομηνία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως, πού μπορεῖ νά καθορίζεται στούς εἰδικούς ὅρους) (τήν ἰσοτιμία κατά τήν ἡμερομηνία τῆς κοινοποιήσεως στόν ἀσφαλισμένο τῆς ἀποφάσεως τῆς χορηγήσεως τῆς καλύψεως, πού μπορεῖ νά καθορίζεται στούς εἰδικούς ὅρους)(3).

2. Ἀνακτήσεις

Οἱ ἀνακτήσεις πού ἀναφέρονται στήν πρώτη παράγραφο τοῦ ἄρθρου 17 μετατρέπονται σέ . . . (4) βάσει τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ τους.

3. Ἀσφάλιστρο

Γιά κάθε ὑπολογισμό ἀσφαλίστρου, ἡ μετατροπή σέ(4) διενεργεῖται βάσει (τῆς ἐπίσημης ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως) (τῆς ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποῖα κοινοποιεῖται στόν ἀσφαλισμένο ἡ ἀπόφαση χορηγήσεως τῆς καλύψεως)(3).

ἄρθρο 19

Δαπάνες πραγματογνωμοσύνης

Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ὑπάρχει πραγματογνωμοσύνη, ἡ ἀμοιβή τοῦ πραγματογνώμονος βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τήν ἑταιρία, κάθε φορά πού

(1) Ἐλευθερία νά συμπεριληφθεῖ ἡ παράγραφος πού εὐρίσκεται ἐντός παρενθέσεως.

(2) Διακριτική εὐχέρεια ἀφήνεται σέ κάθε ἑταιρία ὡς πρός τό περιεχόμενο τῶν διατάξεων πού μποροῦν νά περιληφθοῦν σ' αὐτό τό ἄρθρο.

(3) Ἡ ἐπιλογή μεταξύ τῶν δύο τύπων ἀφήνεται σέ κάθε ἑταιρία.

(4) Ἐθνικό νόμισμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων.

ή έκτιμηση της ζημίας που έκανε δέν επιφέρει παρά μία μείωση ίση ή μικρότερη από 10% του χρεωστικού υπόλοιπου του λογαριασμού ζημιών. Αν η μείωση αυτή είναι ίση ή μεγαλύτερη από 20% ή άμοιδή του πραγματογνώμονος βαρύνει έξ ολοκλήρου τόν ασφαλισμένο.

Όταν τό χρεωστικό υπόλοιπο του λογαριασμού ζημιών μειώνεται κατά περισσότερο από 10% και λιγώτερο από 20% τό βάρος της άμοιδής του πραγματογνώμονος κατανέμεται έξ ίσου μεταξύ του ασφαλισμένου και της εταιρίας.

Άρθρο 20

Μεταβίβαση του δικαιώματος για άποζημιώσεις⁽¹⁾

Άρθρο 21

Παραγραφή⁽¹⁾

Άρθρο 22

Δικαιοδοσία⁽¹⁾

⁽¹⁾ Έλευθερία νά συμπεριληφθεῖ τό άρθρο αυτό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Ἀσφαλιστήριο ἀριθ.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

(Δημόσιοι φορεῖς ὡς ἀγοραστῆς)

(Παροχή ἐγγυήσεως περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀσφαλισμένης συμβάσεως)

Μεταξύ:

.....
κατωτέρω ἀποκαλουμένης «ἡ ἔταιρία»

καί

.....
κατωτέρω ἀποκαλουμένου «ὁ ἀσφαλισμένος»

συμφωνεῖται ἡ ἐπέκταση, ὑπὸ τοὺς ὅρους πού καθορίζονται στήν παρούσα πράξη, τῆς ἐγγυήσεως πού προκύπτει ἀπό τοὺς γενικούς ὅρους τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου ἀσφαλιστηρίου, στήν ἐξόφληση τῶν ζημιῶν πού ὑπέστη ὁ ἀσφαλισμένος, βάσει τῆς ἐγγυήσεως πού περιγράφεται στοὺς εἰδικούς ὅρους πού προσαρτῶνται κατωτέρω⁽¹⁾ καί δίδεται σέ σχέση μέ τήν ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως γιά τήν ὁποία ἐφαρμόζονται οἱ γενικοί ὅροι τοῦ ἀσφαλιστηρίου.

(1) Ἀφήνεται ἡ δυνατότης σέ κάθε ἔταιρία νά συμπεριλάβει τοὺς εἰδικούς ὅρους στήν τροποποιητική πράξη ἢ νά τοὺς παρουσιάσει σέ χωριστό ἔγγραφο, προσαρτημένο στήν τροποποιητική πράξη.

Ἄρθρο 1

Ἀντικείμενο τῆς ἐγγυήσεως

1. Ἡ ἐγγύηση ἐκτείνεται στίς ζημίες πού προκύπτουν ἀπό τή θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως:

α) σέ περίπτωση πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου κατασκευῆς πού ἀφορᾶ τή σύμβαση·

β) χωρίς νά πραγματοποιηθεῖ ὁ κίνδυνος κατασκευῆς, ὅταν ἡ θέση αὐτή σέ ἐφαρμογή προκύπτει ἀπευθείας ἀπό μιά πράξη ἢ μιά ἀπόφαση, πολιτικῆς φύσεως καί γενικῆς ἐφαρμογῆς, τῆς Κυβερνήσεως ἑνός ξένου Κράτους·

γ) σέ ὅλες τίς ἄλλες περιπτώσεις, καί ἰδίως ὅταν ἡ θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως δικαιολογείται ἀπό ἀμφισβητήσιες γιά τήν προσήκουσα ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως, στό μέτρο πού ὁ ἀσφαλισμένος δέν δύναται νά ἐπιτύχει ἀπό τόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση τήν ἐκτέλεση μιᾶς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ ἢ διαιτητοῦ πού τόν καταδικάζει νά ἐπιστρέψει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε.

2. Ὁ κίνδυνος πού καλύπτεται ἀπό τήν παρούσα πράξη ἐπεκτάσεως πραγματοποιεῖται:

α) στήν περίπτωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση α), σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού διατυπώνονται στό ἄρθρο 1 τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου·

β) στήν περίπτωση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση β), 6 μήνες μετά τήν θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως·

γ) στήν περίπτωση πού προβλέπεται ἡ παράγραφος 1 περίπτωση γ), 6 μήνες μετά τήν ἀπόφαση πού καταδικάζει τόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση νά ἐπιστρέψει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε.

3. Ἡ ἀπόφαση πού ἀναφέρεται στίς παραγράφους 1 περίπτωση γ) καί 2 περίπτωση γ) τοῦ παρόντος ἄρθρου, μπορεῖ νά εἶναι μιά πρωτόδικη ἀπόφαση. Δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά ἔχει τελεσίδικο χαρακτήρα.

*Ἄν, ἐν τούτοις, μετά ἀπό τήν καταβολή ἀποζημιώσεως λόγω τῆς ἀδυναμίας ἐκτελέσεως μιᾶς ἀποφάσεως πού ἐπιδέχεται ἔνδικα μέσα, μιά τελεσίδικη ἀπόφαση ἀναγνωρίζει στόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση τό δικαίωμα νά διατηρήσει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε, ἢ καταβληθεῖσα ἀποζημίωση πρέπει νά ἐπιστραφεῖ ἀμέσως στήν ἐταιρία.

Ἄρθρο 2

Εἰδικοί ὄροι καλύψεως

1. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως:

α) Ἡ παράγραφος 2 περίπτωση α) τρίτη ὑποπερίπτωση τοῦ ἄρθρου 4 τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου καταργεῖται,

β) Προστίθεται:

— στό ἄρθρο 8 (Διαχείριση τοῦ κινδύνου) τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου μιά παράγραφος 6, μέ τίτλο «Παροχή ἐγγυήσεως προσηκούσης ἐκτελέσεως» ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνει τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως,

— στό ἄρθρο 14 (Λογαριασμός ζημιῶν) τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου μιά παράγραφος 4, μέ τίτλο «Ἀσφαλιστική ζημία ἐπί παροχῆς ἐγγυήσεως προσηκούσης ἐκτελέσεως» ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνει τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως,

— στό ἄρθρο 18 (Τιμές μετατροπῆς τῶν ποσῶν σέ ξένο νόμισμα) παράγραφος 1 (Ἀποζημιώσεις) (ἀποζημιώσεων καί ἐπιστροφή τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων) τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου μιά περίπτωση γ) ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνει τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 12 τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου καταργεῖται ἐπίσης, ἐν ὄψει τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 περίπτωση γ) τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

3. Οἱ ἄλλες διατάξεις τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου παραμένουν ἐφ' ὅσον δέν εἶναι ἀντίθετες μέ τούς ὁρισμούς τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

Ἄρθρο 3

Διαχείριση τοῦ κινδύνου

(βλ. ἄρθρο 8 τῶν γενικῶν ὄρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου)

1. Ὁ ἀσφαλισμένος δέν μπορεῖ, χωρίς τή ρητῆ ἄδεια τῆς ἐταιρίας, νά δεχθεῖ τροποποίηση τῶν ὄρων, τοῦ ποσοῦ, τῆς διάρκειας ἢ τῶν προϋποθέσεων ἐκπληρώσεως ἢ ἄρσεως τῆς ἐγγυήσεως.

2. Πρέπει νά ἀναφέρει στήν ἐταιρία:

α) τήν ἄρνηση τοῦ ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση νά προθεῖ σέ ἄρση κατασχέσεως κατά τήν προβλεπόμενη ἡμερομηνία ἐντός 30 ἡμερῶν μετά ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή·

β) τήν θέση σέ ἐφαρμογή τῆς ἐγγυήσεως ἢ τῆς ἀρνήσεως τοῦ ὑπέρ οὗ νά ἐκτελέσει ἐμπροθέσμως τή δικαστική ἢ διαιτητική ἀπόφαση πού τόν καταδικάζει νά ἀποδώσει τά ποσά τά ὁποῖα παρακράτησε μετά ἀπό αὐτή τήν ἡμερομηνία·

γ) τήν ἐλευθέρωση τῆς παρασχεθείσης ἐγγυήσεως ἐντός 30 ἡμερῶν μετά τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἔλαβε γνώση αὐτῆς.

Ἄρθρο 4

Λογαριασμός ζημιῶν

(βλ. ἄρθρο 14 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου)

1. Ὄταν ἡ ἀσφαλιστική ζημία ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ὀφείλεται στό γεγονός πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 περίπτωση α) τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως, ἡ ζημία τοῦ ἀσφαλισμένου περιλαμβάνεται στό λογαριασμό πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 14 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου καί ὑπολογίζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν γενικῶν αὐτῶν ὅρων.

2. Ὄταν ἡ ἀσφαλιστική ζημία ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ὀφείλεται στά γεγονότα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 περιπτώσεις β) καί γ) τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως ὁ λογαριασμός τῶν ζημιῶν πού πρέπει νά παρουσιασθεῖ ἀπό τόν ἀσφαλισμένο σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 παράγραφος 1 περίπτωση α) τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου καταρτίζεται ὡς ἀκολούθως, στό νόμισμα στό ὁποῖο ἐκφράσθηκε ἡ ὑποχρέωση αὐτή:

στή χρέωση: τό ὕψος τῶν ποσῶν πού πληρώθηκαν στόν ὠφελούμενο ἀπό τήν παροχή τῆς ἐγγυήσεως,

στήν πίστωση: τό ὕψος τῶν ποσῶν τῶν ὁποίων ὁ ἀσφαλισμένος μπόρεσε νά ἐπιτύχει ἢ τῶν ὁποίων θά εἶχε τό δικαίωμα νά ἐπιτύχει τήν ἐπιστροφή, σέ χρημια ἢ μέ κάθε ἄλλο τρόπο.

Ἄρθρο 5

Τιμές μετατροπῆς τῶν ποσῶν σέ ξένο νόμισμα

(βλ. ἄρθρο 18 παράγραφος 1 τῶν γενικῶν ὅρων τοῦ ἀσφαλιστηρίου)

Τά ποσά πού ἐμφανίζονται ὡς πίστωση στό λογαριασμό ζημιῶν πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως μετατρέπονται σέ νόμισμα, στό ὁποῖο ὑπογράφηκε ἡ παροχή ἐγγυήσεως βάσει τῆς ἐπισήμου ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία τοῦ διακανονισμοῦ.

Τό χρεωστικό ὑπόλοιπο τοῦ λογαριασμοῦ αὐτοῦ ζημιῶν μετατρέπεται σέ . . . (!) βάσει τῆς ἐπισήμου ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμερομηνία λήξεως τῆς προθεσμίας πού ἀναφέρθηκε στήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης πράξεως ἐπεκτάσεως.

(!) Ἐθνικό νόμισμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β/1

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

(Παροχή ἐγγυήσεως περί ἐκτελέσεως τῆς ἀσφαλισμένης συμβάσεως)

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

τῆς πράξεως ἐπεκτάσεως ἀριθ.

τοῦ ἀσφαλιστηρίου ἀριθ.

Ἄρθρο 1

Περιγραφή τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως

(Προαιρετικό)

1. Ὄνομα τοῦ προσώπου, τῆς Τραπεζῆς ἢ τοῦ ὀργανισμοῦ πού χορηγεῖ τήν ἐγγύηση:
2. Ὄνομα τοῦ ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση:
3. Ποσό τῆς ἐγγυήσεως (ἐκφρασμένο σέ λογιστικές μονάδες):
4. Ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία συνεστήθη ἡ ἐγγύηση:
5. α) Φύση τοῦ γεγονότος πού θέτει τέρμα στήν ἐγγύηση:
β) Ἡμερομηνία ἐκπνοῆς τῆς ἰσχύος:

Ἄρθρο 2

Ἐγγυημένο ποσοστό

Ἄρθρο 3

Μεγίστη ἀποζημίωση

Ἄρθρο 4

Ἀσφάλιστρο

1. Ποσό.
2. Ἡμερομηνία καταβολῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

επί του κοινού ασφαλιστηρίου ασφαλίσεως πιστώσεων για τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες πράξεις στις οποίες μετέχουν ως αγοραστές δημόσιοι φορείς

(Γενικοί όροι)

και επί της πράξεως επεκτάσεως της έγγησεως

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΚΟΙΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ

Έπί του άρθρου 1

1. ΕΚΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1

Η παράγραφος αυτή έχει συνταχθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή της σε δύο διαφορετικές υποθέσεις:

- πραγματοποίηση του κινδύνου κατασκευής μετά από μία απόφαση του ασφαλιστού πιστώσεων που επιτάσσει τη συνέχιση της κατασκευής·
- πραγματοποίηση του κινδύνου κατασκευής μετά από δύο διαδοχικές αποφάσεις του ασφαλιστού πιστώσεων, από τις οποίες η πρώτη επιβάλλει τη διακοπή της κατασκευής και η δεύτερη την επανάληψή της.

Για να μη τίθενται σε μειονεκτική θέση οι ασφαλισμένοι στη δεύτερη υπόθεση και για να μη αυξάνεται άσκοπα η ζημία κριθίθηκε σκόπιμο να αρχίζει να τρέχει η συστατική περίοδος της ασφαλιστικής ζημίας από την ημερομηνία της απόφασεως που επιβάλλει τη διακοπή της κατασκευής: ο τελευταίος στίχος της δεύτερας παραγράφου του άρθρου 1 παραπέμπει λοιπόν στην απόφαση που αναφέρθηκε στην πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού.

2. ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Τό γεγονός που προβλέπεται στο άρθρο 3 περίπτωση ΣΤ δέν συνιστά αυτόματως περίπτωση έγγησεως του κινδύνου κατασκευής, όπως τά άλλα γεγονότα που προβλέπονται στο άρθρο 3, αλλά υπάγεται στους κανόνες που αφορούν τόν πιστωτικό κίνδυνο που προβλέπει τό άρθρο 4 παράγραφος 2 β) β). Η λύση αυτή έχει επιλεγεί προκειμένου να αποφευχθεί, τό ένδεχόμενο, μετά από μία έξοφλητική καταβολή που πραγματοποιήθηκε από τόν όφειλέτη στό νόμισμα της χώρας, να γίνεται επίκληση από τούς ασφαλισμένους μιάς υποτιμήσεως με σκοπό τήν απαλλαγή από τήν υποχρέωση έκτελέσεως της συμβάσεως και συνεπώς τήν απαίτηση αποζημιώσεως λόγω ασφαλιστικής ζημίας κατασκευής.

Όταν η υποτίμηση του νομίσματος στο οποίο έχει γίνει η κατάθεση από τόν όφειλέτη συνοδεύεται από καθυστέρηση μεταφορής συναλλάγματος που δύναται να δημιουργήσει δικαίωμα καταβολής αποζημιώσεως, ή συναλλαγματική ζημία που υπέστη ο ασφαλισμένος δύναται να αποζημιωθεί, άνεξαρτήτως του κειμένου του άρθρου 4 στο πλαίσιο της ασφαλιστικής ζημίας μεταφορής ή όποια αποζημιούται κατ' εφαρμογήν της περιπτώσεως Ε του άρθρου 3.

Έπί του άρθρου 2

Ό τύπος «μή είσπραξη» που αναγράφεται στον τέταρτο στίχο πρέπει να έρμηνευθεί σε σχέση με τις διατάξεις του άρθρου 8, που επιβάλλουν στον ασφαλισμένο να διαχειρίζεται τόν κίνδυνο με έπιμέλεια χρηστού οίκογενειάρχου — δηλαδή να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για τήν είσπραξη της πιστώσεώς του, — καθώς και της παραγράφου 2 του άρθρου 12.

Έπί του άρθρου 3

Ό τύπος «μή πληρωμή από τόν όφειλέτη» στην περίπτωση Β του άρθρου αυτού δέν εφαρμόζεται μόνο για τήν υποχρέωσή του να πληρώσει τόν προμηθευτή αλλά για όλες τις υποχρεώσεις του, είτε έχουν χρηματικό χαρακτήρα είτε όχι. Αφορά δέ τόσο τόν κίνδυνο κατασκευής, όσο και τόν πιστωτικό κίνδυνο.

Έπί του άρθρου 4

1. ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Α. Όροι ανασταλτικοί της ένεργοποίησεως της έγγησεως (τελευταίο δόξιο της παραγράφου 1)

Η ένεργοποίηση της έγγησεως είναι δυνατό να υπόκειται στην έκπληρωση όρισμένων διατυπώσεων:

- καταβολή μιάς προκαταβολής,
- άνοιγμα ένεγγύου πιστώσεως έπικυρωμένης ή όχι,
- χορήγηση έγγησεως μεταφορής ή πληρωμής.

Η υποβολή της ένεργοποίησεως της έγγησεως στον όρο έκπληρωσεως τών διατυπώσεων αυτών θα έπιτρέψει να αποφευχθεί η άνάληψη της ευθύνης για μιά πράξη, στην όποια ο όφειλέτης από τήν αρχή αποδεικνύεται παραβάτης άπέχοντας από τήν έκτέλεση τών υποχρεώσεών του.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψη τῆς ἀπόψεως αὐτῆς καί τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως δέν μπορεῖ νά ἀναδληθεῖ γιά μακρὸ χρονικὸ διάστημα, ἀποφασίσθηκε:

- ὅτι ἡ ἐκπλήρωση τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, σὸ μέτρο πού πρέπει νά ἔχουν ἐκπληρωθεῖ ἐντός 60 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς, θά ἀποτελεῖ ἀνασταλτικὸ ὄρο τῆς ἐνεργοποιήσεως αὐτῆς,
- ὅτι οἱ πληρωμές πού θά πρέπει νά εἰσπραχθοῦν μέσα στὴν προθεσμία αὐτὴ δέν μπορεῖ σέ καμία περίπτωση νά εἶναι ἐγγυημένες.

Ὅταν οἱ ἀνωτέρω διατυπώσεις πληρωθοῦν, ἡ ἐγγύηση ἐνεργεῖ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας θέσεως σέ ἰσχύ τῆς συμβάσεως.

Β. Ἐνεργοποίηση τῆς ἐγγυήσεως τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου

α) Παράδοση συναλλαγματικῶν γενομένων δεκτῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγήν

Ἡ παράδοση συναλλαγματικῶν γενομένων δεκτῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγήν δέν γεννᾷ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπαίτηση, ὑπὸ τὴν ἔννοια τοῦ ἀσφαλιστηρίου, πού νά δύναται νά εἰσπραχθεῖ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτη καί κατὰ συνέπεια δέν ἐπαρκεῖ γιά νά ἐνεργοποιηθεῖ ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου.

β) Συμβάσεις ἐξαγωγῆς πού περιλαμβάνουν τὴν ἐκπλήρωση παροχῶν

Τὸ κείμενο τοῦ ἀσφαλιστηρίου δέν ἀναφέρει τὴν ἐκτέλεση συγκεκριμένων παροχῶν, ὅπως εἶναι παραδείγματος χάριν ἡ συναρμολόγηση, τίς ὁποῖες μποροῦν νά περιλαμβάνουν ὀρισμένες συμβάσεις προμηθειῶν. Διευκρινίζεται ὅτι γιά τίς συμβάσεις αὐτές ἡ ἐγγύηση τοῦ πιστωτικοῦ κινδύνου γεννᾶται ὅταν ἡ ἐκπλήρωση τῶν παροχῶν αὐτῶν δημιουργεῖ δικαίωμα γιά πληρωμὴ.

Γ. Παρακράτηση τῆς ἐγγυήσεως

Ἡ ἐγγύηση τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς τιμῆς τῆς ἀποστολῆς ἢ τῆς παροχῆς, χωρὶς νά ἐκπίπτει ἡ παρακράτηση τῆς ἐγγυήσεως. Αὐτὸ δέν ἀποτελεῖ ἐν τούτοις ἔμπόδιο γιά τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀρθροῦ 12 παράγραφος 2.

2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ (ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ)

Α. Ἀσφάλιστρα

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀποζημίωση δέν πρέπει νά ἐκτείνεται παρὰ μόνον σὸ ἀρχικὸ κόστος τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς ἢ κατασκευῆς τῶν παραγγελθέντων ἐμπορευμάτων, τὰ ἀσφάλιστρα πού πληρώθηκαν ἀπὸ τὸν ἀσφαλισμένο δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψη γιά τὸν ὑπολογισμό τῆς ζημίας πού εἶναι ἐπακόλουθο μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς.

Ἡ ἴδια λύση δέν υἱοθετήθηκε γιά τὸν πιστωτικὸ κίνδυνο. Πράγματι ἡ ἀποζημίωση γίνεται βάσει τῆς τιμῆς πωλήσεως καί θά ἦταν πολὺ δύσκολο νά ἐκτιμηθεῖ ἂν ἡ τιμὴ περιλαμβάνει τὸ ἰσοδύναμο τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀσφαλιστροῦ.

Β. Ἐξοδα πού πραγματοποιήθηκαν πρὶν ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς

Τὸ ἀσφαλιστήριον περιλαμβάνει στὰ ἔξοδα πού μποροῦν νά ἀποζημιωθοῦν αὐτὰ πού πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν ἀσφαλισμένο γιά τὴν ἐκτέλεση τῶν

συμβατικῶν τοῦ ὑποχρεώσεων ἢ τὴν κατασκευή τῶν προμηθειῶν πού τοῦ παραγγέλθηκαν. Τὰ ἔξοδα πού πραγματοποιήθηκαν πρὶν ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψη γιά τὸν ὑπολογισμό τῆς ἀποζημιώσεως παρὰ μόνον σὸ πλαισίον τοῦ τμήματος τῶν γενικῶν ἐξόδων τοῦ ἀσφαλισμένου πού μπορεῖ νά κατελογισθεῖ στὴν ἐγγυημένη πράξη, συμφώνως πρὸς τοὺς οικονομικοὺς καί λογιστικοὺς κανόνες πού ἐφαρμόζονται στὴ διοίκηση τῶν ἐπιχειρήσεων γιά τὸν προσδιορισμὸ τοῦ κόστους. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ διατάξεις αὐτές δέν ἀποτελοῦν ἔμπόδιο γιά νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη στὸν ὑπολογισμό τῆς ζημίας, τὸ κόστος τῶν ὑλικῶν πού ἀγοράστηκαν πρὶν ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τῆς συμβάσεως, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιήθηκαν γιά τὴν ἐκτέλεσή της. Οἱ ἴδιοι κανόνες ἐφαρμόζονται καί στὶς προμηθειές.

Γ. Περίπτωση τῶν ὑπεργολαθῶν

Οἱ ὑπεργολάθοι πρέπει νά συμμορφώνονται μὲ τίς ἀποφάσεις τῶν ἀσφαλιστῶν πιστώσεων σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν κίνδυνο κατασκευῆς. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἀφήνονται στὴν εὐχέρεια τῶν ἐταιριῶν.

Ὅταν ἡ σύμβαση ἐξαγωγῆς περιλαμβάνει τὴν ὑπεργολαθία ἐνὸς σημαντικοῦ μέρους τῆς κατασκευῆς, οἱ εἰδικοὶ ὄροι περιλαμβάνουν ἀπαραίτητες κατ'ἀλληλες διατάξεις γιά τὴν ἀποφυγὴ ἐνδεχομένης ἀποζημιώσεως τοῦ κέρδους τῶν ὑπεργολαθῶν.

Ὅταν πραγματοποιεῖται, ἡ ἀποζημίωση τῶν ὑπεργολαθῶν δέν πρέπει νά εἶναι περισσότερο εὐνοϊκὴ ἀπὸ αὐτὴ τοῦ ἐξαγωγέως.

3. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

Α. Ὅρισμός

Εἶναι τὰ ἔξοδα πού ἀποτελοῦν συνέπεια μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἢ μιᾶς ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας καί πραγματοποιήθηκαν μὲ τὴν ἔγκριση τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἢ νά περιορισθεῖ ἡ ζημία.

Β. Συμπληρωματικὰ ἔξοδα σὲ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἢ ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας κατασκευῆς

α) Δαπάνες χρηματοδοτήσεως

Οἱ δαπάνες χρηματοδοτήσεως πού διενεργήθηκαν ἀπὸ τὸν ἀσφαλισμένο ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀποφάσεως τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων γιά τὴ συνέχιση τῆς κατασκευῆς ἀποζημιώνονται ὡς συμπληρωματικὰ ἔξοδα, ἀκόμη καί ἂν ὁ ἀσφαλισμένος πραγματοποιεῖ τὴν χρηματοδότηση μὲ δικὰ του κεφάλαια.

β) Ἀποζημιώσεις ἢ ποινικὲς ρητρες

Ὁ ἀσφαλισμένος μπορεῖ νά θρεθεῖ στὴν ἀνάγκη νά καταβάλει ἀποζημιώσεις ἢ ποινικὲς ρητρες στὸν ἀγοραστή, ὅταν ἡ ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως ἐξαγωγῆς διακόπηκε μὲ ὀδηγία τοῦ ἀσφαλιστοῦ πιστώσεων. Ἡ ἀποζημίωση αὐτῶν τῶν ἀποζημιώσεων ἢ ποινικῶν ρητρῶν δέν ἀναφέρεται ρητῶς σὸ κείμενο τοῦ ἀσφαλιστηρίου ἀλλὰ παραμένει δυνατὴ βάσει τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων καί μέσα στὰ ὄρια τῆς μεγίστης ἀποζημιώσεως.

Γ. Συμπληρωματικὰ ἔξοδα σὲ περίπτωση ἀσφαλιστικῆς ζημίας ἢ ἀπειλῆς ἀσφαλιστικῆς ζημίας πιστώσεως.

Τὰ ἔξοδα αὐτὰ περιορίζονται στὰ δικαστικὰ καί ἐξώδικα ἔξοδα. Πρέπει νά ἀναληφθοῦν μὲ τὴν ἔγκριση τῆς ἐταιρίας.

Δ. Δαπάνες για δικηγόρους.

Οι δαπάνες για δικηγόρους και βοηθητικές νομικές υπηρεσίες που διενεργήθηκαν χωρίς να γίνει δίκη και αναλήφθηκαν κατόπιν έγκρισης της εταιρίας αποζημιώνονται ως συμπληρωματικά έξοδα.

Έπί του άρθρου 5**1. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ**

Ο ασφαλιστής πιστώσεων έχει το δικαίωμα να εκτιμήσει αν υπάρχει απειλή επελεύσεως ενός από τα γεγονότα που προβλέπονται στο άρθρο 3 και να δώσει στον ασφαλισμένο τις οδηγίες που κρίνει κατάλληλες. Ο ασφαλιστής πιστώσεων μπορεί να ασκήσει αυτό το δικαίωμα ακόμη και αν δεν καλύπτεται ο κίνδυνος κατασκευής. Αυτή η λύση αποτρέπει να έχουν οι εξαγωγείς που επιδίωξαν την εξοικονόμηση του ποσού του ασφαλιστρού «κατασκευή» και ασφαλιστήκαν μόνον κατά του πιστωτικού κινδύνου κατά την εκτέλεση των προμηθειών τους μεγαλύτερη ελευθερία δράσεως από αυτούς που ασφαλιστήκαν κατά των κινδύνων κατασκευής και πιστώσεως, και να είναι έτσι σε πλεονεκτική θέση σε σχέση με τους τελευταίους αυτούς.

2. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΛΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Όταν καλύπτεται ο κατασκευαστικός κίνδυνος, οι δαπάνες που προκλήθηκαν από μία τέτοια απόφαση εν απουσία ασφαλιστικής ζημίας κατασκευής (δηλαδή όταν η διακοπή της συμβάσεως διαρκεί λιγότερο από 6 μήνες) αποζημιώνονται ως συμπληρωματικά έξοδα.

Έπί του άρθρου 6**1. Τό έγγυημένο ποσοστό καθώς και τό ποσό της μεγίστης αποζημιώσεως τό όποιο είναι δυνατό να υποχρεωθεί να καταβάλει ο ασφαλιστής πιστώσεων, καθορίζονται στους ειδικούς όρους κάθε ασφαλιστηρίου.**

Τό ποσό της αποζημιώσεως αυτής είναι ίσο:

- για τόν κίνδυνο κατασκευής, μέ τό έγγυημένο ποσό της συμβάσεως που έπαυξάνεται κατά 10% και πολλαπλασιάζεται επί τό έγγυημένο ποσοστό.
- για τόν πιστωτικό κίνδυνο, μέ τό ποσό των έγγυημένων πιστώσεων σε κεφάλαιο, που αντιστοιχεί στή μερική ή όλική εκτέλεση της συμβάσεως:
 - έπαυξημένο μέ τούς τόκους που είναι απαιτητοί μέχρι τήν ήμερομηνία έξοφλήσεως του κεφαλαίου,
 - έπαυξημένο μέ ένα ποσό ίσο μέ τά 10% του ποσού των έγγυημένων πιστώσεων σε κεφάλαιο της συμβάσεως,
 - πολλαπλασιαζόμενο επί τό έγγυημένο ποσοστό.

Τό 10% που αναφέρεται ανωτέρω προβλέφθηκε μέ τό σκοπό να καταστεί δυνατή μία αποζημίωση για τά συμπληρωματικά έξοδα.

2. Συμφωνείται ότι ο ασφαλισμένος όφείλει να διατηρήσει στήν αποκλειστική ευθύνη του τό ποσοστό που δεν έγγυήθηκε ο ασφαλιστής πιστώσεων.

Ή έπίρριψη επί των υπεργολάδων του μή έγγυημένου ποσοστού που αντιστοιχεί στο τμήμα της συμβάσεως που δόθηκε σαν υπεργολαβία δεν αντίκειται στήν αρχή αυτή.

Έπί του άρθρου 8**1. ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ (παράγραφος 1)**

Οι ασφαλιστές πιστώσεων έξαρτούν από τήν άδειά τους κάθε τροποποίηση των ρητρών και των όρων της συμβάσεως, καθώς και των ασφαλειών που συνδέονται μέ αυτές. Ή άδεια αυτή πρέπει να είναι ρητή. Από τό κείμενο του ασφαλιστηρίου προκύπτει ότι πρέπει να είναι προηγούμενη.

2. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΠΕΙΛΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΖΗΜΙΑΣ (παράγραφος 3)

— Έννοια της φάσεως «χωρίς να δύναται να επικαλεσθεϊ» χρηματοδοτικές δυσχέρειες

Σέ συνάρτηση μέ τή φράση αυτή δεν θά γίνει δεκτή η άρνηση του ασφαλισμένου, σε περίπτωση απειλής ασφαλιστικής ζημίας, να συνεχίσει τήν εκτέλεση της συμβάσεως μέ τό πρόσχημα ότι είναι δυσχερές να έξεύρει ή να διατηρήσει τή χρηματοδότηση της πράξεως.

— Κατασκευασμένα ύλικά

Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού υποχρεώνουν τόν ασφαλισμένο να ζητήσει τήν έγκριση της εταιρίας πριν διαθέσει ύλικά κατασκευασμένα ή στο στάδιο της κατασκευής.

3. ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ (παράγραφος 5)

Οι δαπάνες αυτές βαρύνουν, μέ τήν έπιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφος 2 περίπτωση γ), τόν ασφαλισμένο. Μεταξύ των δαπανών αυτών περιλαμβάνονται ιδίως αυτές που έχουν σχέση μέ τήν παρουσίαση των έγγραφων και πληροφοριών που αναφέρθηκαν στήν παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

Ή διάταξη όμως αυτή δεν θά έρμηνευθεϊ σαν δυνατότητα γιά τόν ασφαλιστή πιστώσεων να επιβάλει στους ασφαλισμένους τά διοικητικά έξοδα τά σχετικά μέ τίς συμφωνίες παγιοποιήσεως του χρέους.

Έπί του άρθρου 10**1. ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΥ (παράγραφος 1)**

Τό ύψος του ασφαλιστρού και οι τρόποι διακανονισμού του προσδιορίζονται στους ειδικούς όρους του κοινού ασφαλιστηρίου.

2. ΜΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΥ (παράγραφος 2)

Για λόγους έπιεικειας, έγιναν παρεκκλίσεις στήν αρχή του άδαιρέτου του ασφαλιστρού.

Ή μείωση των ποσών ή των διαρκειών των κινδύνων έπιφέρει μία μερική έπιστροφή του ασφαλιστρού, χωρίς

αυτό να προϋποθέτει τή μη ενεργοποίηση της έγγυσης. Ένας μόνον όρος περιορίζει τήν εφαρμογή της διατάξεως αυτής: ή επέλευση μιās ασφαλιστικής ζημίας. Η επιστροφή του ασφαλιστρού σχετικά με μία πράξη υπό ασφαλιστική ζημία θά επέφερε σοβαρή προσβολή τής αρχής τής ασφαλίσεως, αφού τό ασφάλιστρο είναι ή αντιπαροχή γιά τήν ανάληψη του κινδύνου, του οποίου ο ασφαλιστής πιστώσεων θά ύποστει ένδεχομένως τήν πραγματοποίηση.

Έν τούτοις, όταν έν συνέχεια μιās ασφαλιστικής ζημίας κατασκευής τό ποσό του πιστωτικού κινδύνου έχει έλαττωθεί, ο ασφαλιστής πιστώσεων πρέπει νά προβεί σέ νέο ύπολογισμό του ασφαλιστρού λαμβάνοντας ύπόψη τήν έλάττωση αυτή.

Έπί του άρθρου 11

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟΥ ΠΟΣΟΥ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ (παράγραφος 1)

Προβλέπονται δύο κυρώσεις:

— άναστολή τής έγγυσης,

— καταγγελία τής έγγυσης

Η άναστολή επέρχεται αυτόδικως, όταν ο ασφαλισμένος δέν πληρώνει τό ποσό που όφείλει στον ασφαλιστή πιστώσεων έν συνέχεια, ο τελευταίος αυτός δύναται νά άπευθύνει στον ασφαλισμένο όχληση. Αν ή όχληση αυτή μείνει χωρίς αποτέλεσμα στο τέλος μιās προθεσμίας δεκαπέντε ήμερών, ή άναστολή μετατρέπεται σέ καταγγελία.

Οι ασφαλιστικές ζημίες που συνέβησαν κατά τήν περίοδο τής άναστολής, καθώς και αυτές που όφείλονται σέ γενεσιουργά γεγονότα που συνέβησαν κατά τήν περίοδο αυτή, θά δύνανται νά άποζημιωθούν άν τό ασφάλιστρο έχει πληρωθεί έντός δεκαπέντε ήμερών μετά τήν όχληση. Τό ασφάλιστρο δέν πρέπει άπαραιτήτως νά πληρωθεί από τον ασφαλισμένο· μπορεί επίσης νά καταβληθεί από ένα τρίτο, παραδείγματος χάρη ένα τραπέζιτη.

Έπί του άρθρου 12

Όσον άφορά τήν έκταση των διατάξεων τής παραγράφου 6, όρισμένες συμβάσεις μπορούν νά περιλαμβάνουν ρήτρες έπιταχύνσεως των πληρωμών τό αποτέλεσμα των οποίων είναι νά καταστούν άμέως άπαιτητές όλες ή ένα μέρος των ληξιπροθέσμων δόσεων όταν ο ασφαλισμένος δέν πληρώνει μία ύποχρέωσή του.

Οί έν λόγω ρήτρες έπιταχύνσεως δέν έχουν σημασία στο πεδίο τής άποζημιώσεως, δεδομένου ότι οί ήμερομηνίες καταβολής των άποζημιώσεων δέν μπορούν νά καθορίζονται παρά μόνον βάσει των ληξιπροθέσμων δόσεων που προβλέπονται κανονικά στή σύμβαση.

*Αν ή έταιρία έχει ένα πολύ σοβαρό συμφέρον νά μή τηρήσει τό χρονοδιάγραμμα των ληξιπροθέσμων δόσεων γιά τήν καταβολή των άποζημιώσεων, ιδίως όταν είναι βέβαιο ότι ο όφειλέτης δέν θά πληρώσει κανένα τμήμα του χρέους του και ότι οί τόκοι που πρέπει νά άποζημιωθούν είναι ύψηλοί, έπιτρέπεται νά μή άναβάλει τήν πληρωμή αυτών των άποζημιώσεων. Διευκρινίζεται ότι όταν ή έταιρία άποζημιώνει έτσι τον ασφαλισμένο χωρίς νά λαμβάνει ύπόψη τό χρονοδιάγραμμα πληρωμών που όρίσθηκε στή σύμβαση ή συμφωνήθηκε μεταξύ του ασφαλισμένου και του όφειλέτου, εκπίπτει από τό άποζημιώτέο ποσό των δόσεων που πρόκειται νά λήξουν τό τμήμα του τόκου που περιέχουν γιά τήν περίοδο που περιλαμβάνεται μεταξύ τής ήμερομηνίας άποζημιώσεώς τους και τής ήμερομηνίας που είχε καθορισθεί γιά τό διακανονισμό τους. Η έκπτωση αυτή πραγματοποιείται βάσει του έπιτοκίου που προβλέπεται στή σύμβαση. Έν τούτοις, άν τό έπιτόκιο αυτό είναι μικρότερο από τό πραγματικό κόστος χρηματοδότησεως τής συμβάσεως, λαμβάνεται

ύπόψη μόνον τό τελευταίο αυτό αλλά οί ασφαλιστές πιστώσεων έχουν επίσης τό δικαίωμα νά εφαρμόσουν τό έπιτόκιο έν ισχύι κατά τή συστατική περίοδο τής ασφαλιστικής ζημίας.

Έπί του άρθρου 13

1. ΟΙ ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΟΥ «ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ» ΚΑΙ ΤΗΣ «ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ»

— Η έννοια του «καταλογισμού», που αναφέρεται στις σχέσεις μεταξύ του ξένου όφειλέτου και του ασφαλισμένου, χρησιμοποιήθηκε γιά νά προσδιορίσει τήν εφαρμογή ενός ποσού ή μιās πληρωμής που έγινε από τον όφειλέτη, στο διακανονισμό τής μιās ή τής άλλης πράξεως ή ληξιπροθέσμου δόσεως.

— Η έννοια τής «διαθέσεως» που αναφέρεται στις σχέσεις μεταξύ τής έταιρίας και του ασφαλισμένου, δέν χρησιμοποιήθηκε άντιθέτως παρά μόνο επί τή εύκαιρία τής εφαρμογής ενός ποσού ή μιās πληρωμής του όφειλέτου που έγινε βάσει των διατάξεων του άρθρου 13, γιά τον διακανονισμό τής μιās ή τής άλλης πράξεως ή ληξιπροθέσμου δόσεως.

Διευκρινίζεται ότι πρόκειται όχι μόνο γιά τίς πληρωμές του όφειλέτου αλλά επίσης γι' αυτές που πραγματοποιήθηκαν από τους έγγυητές του ή γιά λογαριασμό τους.

2. ΜΗ ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΜΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ

Γιά τήν άποφυγή κάθε δυσκολίας ως προς τήν έννοια τής πιστώσεως ή τής ληξιπροθέσμου ύποχρέωσεως τό ποσοστό αυτό έξομοιώνεται με μία μή ασφαλισμένη πίστωση.

Έπί του άρθρου 14

1. ΑΡΧΕΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΖΗΜΙΑΣ ΠΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΘΕΙ

Όρισμός τής έκφράσεως «κάθε ποσό που εισπράχθηκε από τον ασφαλισμένο»

Η φράση «κάθε ποσό που εισπράχθηκε από τον ασφαλισμένο» (μέχρι τής ήμερομηνίας καταβολής τής άποζημιώσεως) πρέπει νά έμνηευθεί κατά πολύ εύρύ τρόπο. Έτσι λαμβάνονται ύπόψη επίσης άφείσεις χρεών, επιστροφές, παροχές είς είδος που ύποκαθίστανται σέ πληρωμές καθώς και τό προϊόν παραδόσεων που άπεδόθησαν ή κάθε άλλη μορφή έκχωρησεως έμπορευμάτων σέ τρίτους.

2. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΩΝ (περίπτωση 6 των παραγράφων 1 και 2)

Ό ασφαλιστής πιστώσεων λαμβάνει ύπόψη τά ποσά τά όποια ο ασφαλισμένος εισέπραξε με συμψηφισμό ή τά όποια θά είχε δικαίωμα νά εισπράξει μέχρι τής καταρτίσεως του λογαριασμού ζημιών. Σέ ό,τι άφορά τους συμψηφισμούς οί όποιοι δέν δύνανται νά πραγματοποιηθούν παρά μόνο μετά τήν κατάρτιση του λογαριασμού ζημιών, δικαιολογείται τό συμπέρασμα ότι δέν πρόκειται γιά πληρωμές που εισπράχθηκαν αλλά γιά μελλοντικές πληρωμές και κατά συνέπεια άδέβαιες.

Γι' αυτό δέν λαμβάνονται ύπόψη στο λογαριασμό ζημιών, παρά μόνον οί συμψηφισμοί που μεσολάβησαν ή αυτοί που ο ασφαλισμένος θά είχε δικαίωμα νά πραγματοποιήσει στήν κατάρτιση του λογαριασμού ζημιών.

Οί συμψηφισμοί που πραγματοποιήθηκαν μετά τήν καταβολή τής άποζημιώσεως θά άντιμετωπισθούν σαν άνακτίσεις.

Έπί του άρθρου 17

1. ΒΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ

Η άρχη σύμφωνα με την οποία οι ανακτήσεις ανήκουν στον ασφαλιστή πιστώσεων μέχρι του έγγυημένου ποσοστού που αναφέρεται στους ειδικούς όρους του ασφαλιστηρίου δέν ισχύει απεριόριστα μετά από μία ασφαλιστική ζημία κατασκευής.

Οι διατάξεις του άρθρου 17 τετάρτη παράγραφος σχετικά με την ασφαλιστική ζημία κατασκευής αντιπροσωπεύουν μία λύση ή οποία λαμβάνει υπόψη ταυτόχρονα και τά συμφέροντα του ασφαλισμένου και τά συμφέροντα του ασφαλιστού: επιτρέπουν στον ασφαλισμένο νά ανακτήσει τό κέρδος του σέ περίπτωση όλικης απορροφήσεως της ασφαλιστικής ζημίας και στον ασφαλιστή νά έξοφληθεί για ένα τμήμα των δαπανών χρηματοδοτήσεως της αποζημιώσεως.

2. ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΥ

Οι ανακτήσεις καταμερίζονται βάσει του έγγυημένου ποσοστού που ορίζεται στους ειδικούς όρους και όχι βάσει της σχέσεως που υπάρχει μεταξύ του ποσού της ζημίας και του ποσού της καταβληθείσης αποζημιώσεως.

Η λύση που υιοθετήθηκε λαμβάνει υπόψη τίς διατάξεις του άρθρου 13 που προβλέπουν καταλογισμούς των πληρωμών που εισπράχθηκαν για μη ασφαλισμένες πιστώσεις. Η κατανομή που καθιερώνεται από τό άρθρο 17 δέν αναφέρεται λοιπόν παρά στα ποσά που διατίθενται για τίς έγγυημένες πιστώσεις.

3. ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΦΡΑΣΕΩΣ «ΠΟΣΑ ΠΟΥ ΔΑΠΑΝΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΟΥΣ» ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΑΥΤΟΥ

Περιλαμβάνονται τά ποσά που πληρώθηκαν σέ τρίτους (δαπάνες ταξιδιών, δαπάνες έξόδου από τό εργαστήριο των υπό κατασκευή υλικών) και όχι τά ποσά που αντιστοιχούν στό τμήμα των γενικών δαπανών του ασφαλισμένου τό σχετικό με την εισπραξη.

4. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 13 και 17

Τό παράδειγμα αυτό παρατίθεται ως παράρτημα στό παρόν σχόλιο.

Έπί του άρθρου 18

Η κατάρτιση του λογαριασμού ζημιών (πιστωτικός κίνδυνος) στό νόμισμα της συμβάσεως και όχι στό εθνικό νόμισμα του ασφαλιστού πιστώσεων, έχει σάν αποτέλεσμα την αποφυγή αδικιών συνεπειών όταν τό νόμισμα της συμβάσεως ανατιμάται και ό οφειλέτης έχει πραγματοποιήσει μία μερική πληρωμή βάσει της νέας ισοτιμίας κατά τή διάρκεια της συστατικής περιόδου της ασφαλιστικής ζημίας.

Για μετατροπή του χρεωστικού ύπολοίπου του λογαριασμού ζημιών, ισχύει ή άρχη νά λαμβάνεται υπόψη μία ισοτιμία έν ισχύ κατά μίαν ήμερομηνία μεταγενέστερη της λήξεως. Έχει πράγματι σημασία νά αποφευχθεί ή εφαρμογή μιάς τιμής μετατροπής ή όποια θά μπορούσε νά παρακινήσει τον ασφαλισμένο νά κρατήσει παθητική στάση ένώπιον της ασφαλιστικής ζημίας, όταν μία προτίμηση του νομίματος της συμβάσεως έτέρχεται μετά τή λήξη.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

A. Σχέσεις μεταξύ των κινδύνων — Άρχές

Οι έγγυήσεις προσηκούσης εκτελέσεως δέν μπορούν νά τύχουν έγγυήσεως παρά μόνον έφ' όσον ή ίδια ή σύμβαση αποτελεί άντικείμενο έγγυήσεως του πιστωτικού κινδύνου.

Έν τούτοις, οι έγγυήσεις προσηκούσης εκτελέσεως δύνανται επίσης νά τύχουν έγγυήσεως στην περίπτωση που ή ίδια ή σύμβαση δέν καλύπτεται παρά μόνον έναντίον του κινδύνου κατασκευής, διότι δέν υπάρχει πιστωτικός κίνδυνος.

Η έγγυηση των έγγυήσεων κατά την περίοδο της κατασκευής έξαρτάται από την ύπαρξη καλύψεως κινδύνου κατασκευής σχετικού με τή σύμβαση. Όταν καλύπτεται μόνον ό πιστωτικός κίνδυνος, ή ακόλουθη φράση θά συμπεριλαμβάνεται στους ειδικούς όρους της πράξεως επέκτασεως: «Η έγγυηση δέν ενεργοποιείται παρά μόνο κατά τή γένεση του πιστωτικού κινδύνου.»

*Αν ή σύμβαση καλύπτεται έναντίον του κινδύνου κατασκευής και αυτός πραγματοποιηθεί, ή ζημία του ασφαλισμένου αποζημιώνεται στό πλαίσιο και σύμφωνα με τούς κανόνες της έγγυήσεως «κατασκευή» που περιέχεται στό κοινό ασφαλιστήριο. Οι διατάξεις επέκτασεως έχουν λοιπόν κυρίως σάν σκοπό νά επέκτείνουν τό πεδίο εφαρμογής της έγγυήσεως αυτής στις έγγυήσεις προσηκούσης εκτελέσεως.

Στίς άλλες περιπτώσεις, όταν ό κίνδυνος κατασκευής δέν καλύπτεται ή όταν δέν υπάρχει ασφαλιστική ζημία κατασκευής, ό ασφαλισμένος αποζημιώνεται βάσει των ειδικών διατάξεων που περιέχονται στην πράξη επέκτασεως. Αυτές

προβλέπουν ότι οι ζημίες που οφείλονται στη θέση σέ εφαρμογή της έγγυήσεως προσηκούσης εκτελέσεως καλύπτονται είτε όταν ή εφαρμογή αυτή προκύπτει άπ' εϋθείας από μία πράξη ή μία άπόφαση, πολιτικής φύσεως και γενικής εφαρμογής, της Κυβερνήσεως μιάς ξένης χώρας, είτε όταν ό ασφαλισμένος δέν δύναται νά επιτύχει από τον υπέρ οϋ ή έγγυηση την εκτέλεση μιάς άποφάσεως του άρμοδίου δικαστού ή διαιτητού που τον καταδικάζει νά αποδώσει τά ποσά τά όποια παρακράτησε.

B. Γενικοί όροι

Έπί του άρθρου 4

Πρέπει νά γίνει διάκριση μεταξύ των υποθέσεων:

— σέ περίπτωση πραγματοποίησεως του κινδύνου κατασκευής, οι ζημίες που οφείλονται στη θέση σέ εφαρμογή της παροχής έγγυήσεως αποζημιώνονται σύμφωνα με τούς σχετικούς για την έγγυηση του κινδύνου κατασκευής κανόνες. Δέν υπάρχει ειδικός λογαριασμός ζημιών. Η μεγίστη αποζημίωση που ορίζεται στίς διατάξεις που περιέχονται στό άρθρο αυτό, βασίζεται άπ' ένός στό άνώτατο όριο του ποσού της παροχής έγγυήσεως και άπ' έτέρου στα ποσά μετατροπής κατά την ήμερομηνία θέσεως σέ ισχύ της παροχής έγγυήσεως.

— έν άπουσία ασφαλιστικής ζημίας κατασκευής, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξεως επέκτασεως: ό λογαριασμός ζημιών που πρέπει

νά προσκομισθεί από τον ασφαλισμένο περιλαμβάνει στή χρέωση τό ἄθροισμα τῶν ποσῶν πού πληρώθηκαν στόν ὑπέρ οὗ ἡ ἐγγύηση καί στήν πίστωση τό ποσό τῶν ἐπιστροφῶν πού ἐπέτυχε ὁ ασφαλισμένος.

Τά συμπληρωματικά ἔξοδα πού πραγματοποιήθηκαν μέ τή συμφωνία τῆς ἐταιρίας προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ ἢ νά περιορισθεῖ ἡ ζημία, ἀποζημιοῦνται ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 2 περίπτωση γ) τοῦ κοινοῦ ασφαλιστηρίου.

Ἀνακτήσεις

Οἱ κανόνες κατανομῆς πού διατυπώθηκαν στό κοινό ασφαλιστήριο στό ἄρθρο 17, ἐφαρμόζονται ἐπίσης στίς ἀνακτήσεις πού ἔγιναν βάσει τῆς ἐγγυήσεως.

Γ. Εἰδικοί ὅροι

Ἐπί τοῦ ἄρθρου 3

Μεγίστη ἀποζημίωση

Ἡ μέγιστη ἀποζημίωση εὐρίσκεται πολλαπλασιάζοντας τό ἐγγυημένο ποσοστό ἐπί τό ἐγγυημένο ποσό τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως, τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ μετατρεπομένου σέ... (ἐθνικό νόμισμα τοῦ ασφαλιστοῦ πιστώσεων) βάσει τῆς συναλλαγματικῆς ἰσοτιμίας κατά τήν ἡμέρα πού συνεστήθη ἡ ἐγγύηση, εἴτε τῆς συναλλαγματικῆς ἰσοτιμίας τήν ἡμέρα τῆς κοινοποιήσεως στόν ασφαλισμένο τῆς ἀποφάσεως χορηγήσεως τῆς ἐγγυήσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ/1

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ
ΤΗΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 13 καί 17

Ὁ ἀσφαλισμένος εἶναι δικαιούχος ἔναντι τοῦ ξένου ἀγοραστοῦ μιᾶς ἐγγυημένης πιστώσεως 1 000 (ἐγγυημένο ποσοστό 90%) καί μιᾶς μὴ ἐγγυημένης πιστώσεως 400, οἱ ὁποῖες δὲν πληρώθηκαν οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη, κατὰ τὴ λήξη τους τὴν 1η Ἰανουαρίου 1966.

Τὴν 1η Ἰανουαρίου 1967, ὁ ὀφειλέτης πληρώνει τόκους ὑπερμερείας πού ὑπολογίζονται μὲ ἐπιτόκιο 7% ἑτησίως ἔστω 98, καταλογίζοντάς τους ὡς ἀκολουθῶς:

$$70 \text{ γὰρ τὴν ἐγγυημένη πίστωση, } \frac{(10 \times 98)}{14}$$

$$28 \text{ γὰρ τὴ μὴ ἐγγυημένη πίστωση } \frac{(4 \times 98)}{14}$$

Τὴν 1η Ἰανουαρίου 1968, ὁ ὀφειλέτης πληρώνει 1 400 χωρὶς νὰ διευκρινίσει τὸν καταλογισμό αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ.

Τὴν 1η Ἰανουαρίου 1969 ὁ ὀφειλέτης πληρώνει 98 χωρὶς νὰ διευκρινίσει τὸν καταλογισμό αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ.

1. Κατανομή τοῦ ποσοῦ τῶν 98 πού εἰσπράχθηκε τὴν 1η Ἰανουαρίου 1967

A. Βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 περίπτωση α) τοῦ ἄρθρου 13, τὸ ποσό τῶν 70 πού καταλογίσθηκε ἀπὸ τὸν ὀφειλέτη στὴν ἀσφαλισμένη πίστωση παραμένει διατεθειμένο γὰρ τὴν πίστωση αὐτή.

B. Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ποσό τῶν 28 πού καταλογίσθηκε ἀπὸ τὸν ὀφειλέτη στὴ μὴ ἀσφαλισμένη πίστωση, ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 1 περίπτωση γ) τοῦ ἄρθρου 13, δηλαδή κατανέμεται τὸ ποσό αὐτὸ μεταξὺ τῆς ἐγγυημένης πιστώσεως καί τῆς μὴ ἐγγυημένης πιστώσεως βάσει τῆς σχέσεως πού ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν πιστώσεων.

Διατίθεται λοιπὸν ἓνα ποσό 20 γὰρ τὴν ἀσφαλισμένη πίστωση $\frac{(10 \times 28)}{14}$ καί ἓνα πο-

$$\text{σὸ 8 γὰρ τὴ μὴ ἀσφαλισμένη πίστωση } \frac{(4 \times 28)}{14}.$$

Προκύπτει ἐκ τούτου ὅτι βάσει τοῦ ἀσφαλιστηρίου πιστώσεως, τὰ ἀπλήρωτα ποσὰ σέ κεφάλαιο μειώνονται σέ:

— 910, γὰρ τὴν ἀσφαλισμένη πίστωση (1 000 - [70 + 20])

— καί 392, γὰρ τὴ μὴ ἀσφαλισμένη πίστωση (400 - 8).

Γ. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τῶν 98, ὁ ἀσφαλιστής καί ὁ ἀσφαλισμένος θὰ εἰσπράξουν ὁ καθένας τὰ ἀκόλουθα ποσὰ:

— ὁ ἀσφαλιστής 90% (ἐγγυημένο ποσοστό) τῶν ποσῶν πού διετέθησαν γὰρ τὴν ἐγγυημένη πίστωση, δηλαδή 90% τοῦ 70 + 20, ἴτοι 81,

— καί ὁ ἀσφαλισμένος 8 (ποσό πού διετέθη γὰρ τὴ μὴ ἀσφαλισμένη πίστωση δυνάμει τῆς παραγράφου 1 περίπτωση γ) τοῦ ἄρθρου 13) σὺν 10% (μὴ ἐγγυημένο ποσοστό) τῶν ποσῶν πού διετέθησαν γὰρ τὴν ἀσφαλισμένη πίστωση δηλαδή 10% τοῦ 70 + 20 ἴτοι συνολικῶς 17.

2. Κατανομή τοῦ ποσοῦ τῶν 1 400 πού εἰσπράχθηκε τὴν 1η Ἰανουαρίου 1968

A. Ἀφοῦ τὸ ποσό αὐτὸ τῶν 1 400 ὑπερβαίνει τὰ ποσὰ σέ κεφάλαιο ἀσφαλισμένο καί μὴ ἀσφαλισμένο πού παραμένουν ἀπλήρωτα (910 + 392 = 1 302), δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γίνῃ νέα ἀναλογικὴ κατανομή καί εἶναι δυνατὸ νὰ προαφαιρεθῇ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ αὐτὸ τὸ ποσό πού προορίζεται γὰρ τὴν ἐκκαθάρισή τους.

Διατίθεται λοιπὸν:

— 910 γὰρ τὴν ἐγγυημένη πίστωση,

— καί 392 γὰρ τὴν μὴ ἐγγυημένη πίστωση.

- B. Τό ὑπόλοιπο τῶν 98 (1 400 - 1 302) πρέπει κατόπιν νά κατανεμηθεῖ. Ἐφ' ὅσον τά ποσά σέ κεφάλαιο ἔχουν ἔτσι ἐκκαθαρισθεῖ ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13. Προκύπτει:

$$\frac{(1\ 000 \times 12 \text{ μῆνες}) + (910 \times 12 \text{ μῆνες})^{(1)}}{(400 \times 12 \text{ μῆνες}) + (392 \times 12 \text{ μῆνες})^{(2)}} \quad \eta,$$

κατόπιν ἀπλοποιήσεως, $\frac{1\ 910}{792}$.

Βάσει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13, διατίθενται:

— στήν ἀσφαλισμένη πίστωση, $\frac{1\ 910}{2\ 702}$ τοῦ 98 ἦτοι 69,3

— στήν μὴ ἀσφαλισμένη πίστωση, $\frac{792}{2\ 702}$ τοῦ 98, ἦτοι 28,7.

- Γ. Τό ποσό τῶν 69,3 πού διετέθη ἔτσι γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση πρέπει ἐν συνεχείᾳ νά κατανεμηθεῖ μεταξύ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καί τοῦ ἀσφαλισμένου βάσει τοῦ ἄρθρου 17. Ἐφ' ὅσον τά ποσά σέ κεφάλαιο ἔχουν ἐκκαθαρισθεῖ θά ἐφαρμοσθοῦν οἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, τό ὁποῖο ἀφήνει στόν ἀσφαλισμένο τό τμήμα τῶν ποσῶν πού διετέθησαν γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων ὑπερμερείας τό ὁποῖο εἶναι σχετικό μέ τήν περίοδο πού προηγεῖται τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως· γιά τόν ὑπολογισμό αὐτό θά ὑποτεθεῖ ὅτι ἡ ἀποζημίωση πληρώθηκε 6 μῆνες μετά τήν λήξη.

Ἐπειδή τό ποσό αὐτό τῶν 69,3 ἀντιστοιχεῖ στή διάθεση στήν ἐγγυημένη πίστωση, ἐνός μέρους τῶν τόκων ὑπερμερείας πού πληρώθηκαν ἀπό τόν ὀφειλέτη (98) γιά μιά περίοδο 12 μηνῶν δικαιολογεῖται ἡ καταβολή:

— στόν ἀσφαλισμένο:

$$\frac{69,3}{2} \quad \eta \text{ τοῖ } 34,65$$

σύν 10% (μὴ ἐγγυημένο ποσοστό) τοῦ $\frac{69,3}{2}$ ἔστω 3,465.

— στόν ἀσφαλιστή:

$$\frac{69,3 \times 90\%}{2} \quad (\text{ἐγγυημένο ποσοστό}) \quad \eta \text{ τοῖ } 31,185.$$

- Δ. Ἐπί τοῦ ποσοῦ τῶν 1 400 πού κατεβλήθη τήν 1η Ἰανουαρίου 1968, θά ἔχουν εἰσπράξει ἀντιστοίχως ὁ ἀσφαλιστής καί ὁ ἀσφαλισμένος:

— ὁ ἀσφαλιστής:

819 (δηλαδή 90% τῶν 910 πού διετέθησαν γιά τήν ἐκκαθάριση τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐγγυημένης πιστώσεως) σύν 31,185 (90% τοῦ τμήματος τῶν τόκων ὑπερμερείας πού διετέθησαν στήν ἀσφαλισμένη πίστωση πού εἶναι σχετική μέ τήν περίοδο πού ἀκολουθεῖ τήν καταβολή τῆς ἀποζημιώσεως) ἦτοι 850,185.

— ὁ ἀσφαλισμένος:

392 (ποσό πού διετέθη γιά τή μὴ ἐγγυημένη πίστωση) σύν 91 (10% — μὴ ἐγγυημένο ποσοστό — τῶν 910 πού διετέθησαν γιά τήν ἐκκαθάριση τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐγγυημένης πιστώσεως) σύν 28,7 (τμήμα τῶν τόκων ὑπερμερείας πού διετέθησαν γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση) σύν 34,65 (τμήμα τῶν τόκων ὑπερμερείας πού διετέθησαν στήν ἀσφαλισμένη πίστωση ἡ ὁποία εἶναι σχετική μέ τήν περίοδο πού προηγεῖται τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως) σύν 3,465 (10% — μὴ ἐγγυημένο ποσοστό — τοῦ τμήματος τῶν τόκων ὑπερμερείας πού διετέθησαν γιά τήν ἀσφαλισμένη πίστωση ἡ ὁποία εἶναι σχετική μέ τήν περίοδο πού ἀκολουθεῖ τήν καταβολή τῆς ἀποζημιώσεως) ἦτοι 549,815.

3. Κατανομή τοῦ ποσοῦ τῶν 98 πού εἰσπράχθηκε τήν 1η Ἰανουαρίου 1969

- A. Ἐφαρμόζεται κατ' ἀρχήν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13.

Προκύπτει ἔτσι:

$$\frac{(910 \times 12 \text{ μῆνες})^{(3)}}{(392 \times 12 \text{ μῆνες})^{(4)}} \quad \eta, \text{ κατόπιν ἀπλοποιήσεως, } \frac{910}{392}.$$

(1) Ἐπιπλέον τῶν γινομένων τῶν ποσῶν σέ κεφάλαιο τῆς πιστώσεως τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή ἐπί τήν διάρκεια τῆς καθυστέρησεως πού προκλήθηκε στό διακανονισμό τους.

(2) Ἐπιπλέον τῶν γινομένων τῶν ποσῶν σέ κεφάλαιο τῆς μὴ ἀσφαλισμένης πιστώσεως τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή ἐπί τήν διάρκεια τῆς καθυστέρησεως πού προκλήθηκε στό διακανονισμό τους.

(3) Γινόμενο τοῦ ποσοῦ σέ κεφάλαιο τῆς ἀσφαλισμένης πιστώσεως τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή ἐπί τήν διάρκεια τῆς καθυστέρησεως πού προκλήθηκε στό διακανονισμό της.

(4) Γινόμενο τοῦ ποσοῦ σέ κεφάλαιο τῆς μὴ ἀσφαλισμένης πιστώσεως τῆς ὁποίας καθυστέρησε ἡ πληρωμή ἐπί τήν διάρκεια τῆς καθυστέρησεως πού προκλήθηκε στό διακανονισμό της.

Βάσει αὐτοῦ τοῦ κειμένου διατίθενται:

— γιὰ τὴν ἀσφαλισμένη πίστωση $\frac{910}{1\ 302}$ τῶν 98, ἤτοι 68,5

— καὶ γιὰ τὴ μὴ ἀσφαλισμένη πίστωση $\frac{392}{1\ 302}$ τῶν 98 ἤτοι 29,5.

Β. Ἀκολούθως τὸ ποσό τῶν 68,5 πού διατέθηκε γιὰ τὴν ἀσφαλισμένη πίστωση διαμοιράζεται μεταξὺ τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλισμένου βάσει τοῦ ἄρθρου 17. Τοῦ ἀσφαλισμένου ἔχοντος ἤδη εἰσπράξει τὸ σύνολο τῶν τόκων τοὺς ὁποίους δικαιούται, βάσει τοῦ τρίτου ἐδαφίου αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου γιὰ τὴν περίοδο πού προηγεῖται τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημίωσης, ἡ διανομὴ αὐτὴ πραγματοποιεῖται ἁπλῶς βάσει τῆς σχέσεως μεταξὺ ἐγγυημένου καὶ μὴ ἐγγυημένου ποσοστοῦ.

Ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει λοιπὸν 90% τῶν 68,5 ἤτοι 61,65, καὶ ὁ ἀσφαλισμένος 10% τῶν 68,5 ἤτοι 6,85.

Γ. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 98, πού κατεβλήθη ἀπὸ τὸν ὀφειλέτη τὴν 1η Ἰανουαρίου 1969 ὁ ἀσφαλιστὴς καὶ ὁ ἀσφαλισμένος θὰ ἔχουν εἰσπράξει ἀντιστοίχως:

— ὁ ἀσφαλιστὴς:

61,65 (90% τοῦ ποσοῦ πού διετέθη γιὰ τὴν ἀσφαλισμένη πίστωση).

— ὁ ἀσφαλισμένος:

29,5 (ποσό πού διετέθη γιὰ τὴ μὴ ἀσφαλισμένη πίστωση) σὺν 6,85 (δηλαδὴ 10% τοῦ ποσοῦ πού διετέθη γιὰ τὴν ἀσφαλισμένη πίστωση ἤτοι 36,35).

4. Γενικός ἀπολογισμὸς τῶν κατανομῶν πού πραγματοποιήθηκαν

Ὁ ὀφειλέτης κατέβαλε: 98 + 1 400 + 98 ἤτοι 1 596.

Ὁ ἀσφαλιστὴς εἰσέπραξε: 81 + 850,185 + 61,65 ἤτοι 992,835.

Ὁ ἀσφαλισμένος ἔλαβε: 17 + 549,815 + 36,35, ἤτοι 603,165, σὺν μίᾳ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν ἀσφαλιστὴ 900 (90% τῶν 1 000).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων πού ἀναγράφονται στά σημεῖα 2 καί 3 τό κοινό ἀσφαλιστήριο ἀσφάλισης πιστώσεων γιά μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές δημόσιοι φορεῖς τίθεται σέ ἰσχύ μετά τή λήξη μιᾶς περιόδου ἑνός ἔτους πού ἀρχίζει ἀπό τήν 1η Σεπτεμβρίου 1970. Κατά τή διάρκεια τῆς προθεσμίας αὐτῆς τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά ἀπαραίτητα μέτρα γιά νά προωθήσουν τήν προσαρμογή τῶν ἐθνικῶν διοικητικῶν τους ρυθμίσεων ἐν ὄψει τῆς θέσεως αὐτῆς σέ ἰσχύ.

2. Σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία, τρεῖς μῆνες πρὶν ἀπό τή λήξη τῆς προθεσμίας τοῦ ἑνός ἔτους πού προβλέπεται στό σημεῖο 1, τό Συμβούλιο θά διαπιστώσει:

A. ὅτι οἱ κοινοτικές πράξεις οἱ σχετικές μέ τό κοινό σύστημα ἀσφαλιστῶν⁽¹⁾ πού ἐφαρμόζεται σέ μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις, στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές τόσο δημόσιοι ὅσο καί ἰδιωτικοί φορεῖς καθώς καί οἱ σχετικές μέ τό μεσοπρόθεσμο καί μακροπρόθεσμο ἀσφαλιστήριο μέ ἰδιωτικούς φορεῖς ὡς ἀγοραστές δέν κατέστη δυνατό νά υἱοθετοῦν, τότε ἡ θέση σέ ἰσχύ τοῦ μεσοπρόθεσμου καί μακροπρόθεσμου κοινού ἀσφαλιστηρίου μέ δημόσιους φορεῖς ἀγοραστές ἀναβάλλεται μέχρι τῆς λήξεως προθεσμίας 12 μῶν κατά μέγιστο ὄριο ἀπό τότε πού θά γίνεῖ αὐτή ἡ διαπίστωση ἀπό τό Συμβούλιο.

Κατά τή διάρκεια τῆς προθεσμίας αὐτῆς τῶν 12 μῶν τό Συμβούλιο ὑποχρεοῦται νά υἱοθετήσῃ προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς τίς πράξεις τίς σχετικές μέ τό κοινό σύστημα ἀσφαλιστῶν καθώς καί μέ τό ἀσφαλιστήριο μέ ἰδιωτικούς φορεῖς ὡς ἀγοραστές κατά τρόπο ὥστε:

- α) τό βραδύτερο κατά τή λήξη αὐτῆς τῆς προθεσμίας νά εἶναι δυνατό νά τεθοῦν σέ ἰσχύ οἱ πράξεις αὐτές, τῆς ἀναστολῆς τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τοῦ κοινού ἀσφαλιστηρίου μέ δημόσιους ἀγοραστές μή ἐχούσης πλέον ἀποτέλεσμα κατά τήν ἡμερομηνία αὐτή.
- β) νά ὑπάρξῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει μία προθεσμία 6 μῶν μεταξύ τῆς υἱοθέτησεως τῶν πράξεων πού ἀναφέρθηκαν καί τῆς θέσεώς τους σέ ἰσχύ κατά τήν ἴδια ἡμερομηνία.

Ἐν τούτοις, ἂν τό Συμβούλιο δέν δύναται νά υἱοθετήσῃ τίς ἐν λόγω πράξεις μέσα στήν προθε-

σμία τῶν 12 μῶν, ἡ προθεσμία αὐτή παρατείνεται κατά 6 μῆνες.

B. ὅτι τό κοινό σύστημα ἀσφαλιστῶν πού ἐφαρμόζεται σέ μεσοπρόθεσμες καί μακροπρόθεσμες πράξεις στίς ὁποῖες μετέχουν ὡς ἀγοραστές τόσο δημόσιοι ὅσο καί ἰδιωτικοί φορεῖς, καθώς καί τό κοινό μεσοπρόθεσμο καί μακροπρόθεσμο ἀσφαλιστήριο μέ ἰδιωτικούς φορεῖς ὡς ἀγοραστές ἔχουν υἱοθετηθεῖ, ἀλλά ὅτι μία ἢ περισσότερες ἀπό τίς κοινοτικές πράξεις πού ἀναφέρονται στοὺς καθοριζόμενους κατωτέρω τομεῖς ἔχουν ἐπίσης υἱοθετηθεῖ καί ὅτι τό ἴδιο πρόκειται νά γίνεῖ μέ τίς ἄλλες ἐντός μιᾶς μεγίστης προθεσμίας 6 μῶν, τότε ἡ θέση σέ ἰσχύ τῶν τριῶν πράξεων πού προβλέπονται ὑπό A ἀναβάλλεται ἐπίσης γιά ἕνα ἴδιο διάστημα πού ὑπολογίζεται ἀπό τότε πού ἔγινε ἡ διαπίστωση ἀπό τό Συμβούλιο:

- ἐναρμόνιση τῶν στοιχείων πού κρίνονται οὐσιώδη στό πεδίο τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τίς ἐγγυήσεις τῶν βραχυπρόθεσμων κινδύνων,
- ἐναρμόνιση τῆς ἐγγυήσεως συναλλάγματος καί τῆς ἐγγυήσεως τιμῆς,
- κοινό ἀσφαλιστήριο γιά τίς χρηματοδοτικές πιστώσεις καί τό σχετικό μέ αὐτό σύστημα ἀσφαλιστῶν⁽²⁾.

Γ. ὅτι οἱ ὄροι πού προβλέπονται ὑπό B δέν ἔχουν πραγματοποιηθεῖ, τότε τό Συμβούλιο, ὑποχρεοῦται νά υἱοθετήσῃ προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς τά κείμενα πού προβλέπονται στήν ἴδια περίπτωση B ἐντός μεγίστης προθεσμίας ἑνός ἔτους μετά τή θέση σέ ἰσχύ τῶν πράξεων πού προβλέπονται ὑπό A.

Τά ἐν λόγω κείμενα θά τεθοῦν σέ ἰσχύ τό ἀργότερο 6 μῆνες μετά τήν υἱοθέτησή τους.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν οἱ πράξεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 2 περίπτωση A ἔχουν υἱοθετηθεῖ μέσα σέ μία προθεσμία μεγαλύτερη ἀπό 6 μῆνες ἀπό τήν υἱοθέτηση ἀπό τό Συμβούλιο τοῦ κοινού μεσοπρόθεσμου καί μακροπρόθεσμου ἀσφαλιστηρίου μέ δημόσιους φορεῖς ὡς ἀγοραστές, ἡ θέση σέ ἰσχύ τοῦ συνόλου τῶν κειμένων πού προβλέπονται στίς παραγράφους 1 καί 2 γίνεται 6 μῆνες μετά τήν υἱοθέτηση ἀπό τό Συμβούλιο τῆς τελευταίας ἀπό τίς πράξεις αὐτές.

⁽¹⁾ Ὡς κοινό σύστημα ἀσφαλιστῶν νοοῦνται τά ποσοστά, οἱ τρόποι ὑπολογισμοῦ καί ἡ ταξινόμηση τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς.

⁽²⁾ Ἡ σειρά παραθέσεως τῶν τριῶν αὐτῶν στοιχείων δέν συνεπάγεται κανένα κριτήριο προτεραιότητος.